

Universiteit Hasselt | MAGAZINE

België - Belgique
PB
3500 Hasselt 1
12/867

afgiftekantoor
3500 Hasselt 1
erkenning: P303505

UHasselt, nu ook in Hasselt

INHOUD

03 WOORD VOORAF

04 VAN DEPRIMERENDE, GESLOTEN INSTELLING
TOT EEN WARM EN OPEN HUIS

10 EEN NIEUWE STADSCAMPUS VOOR EEN VOLLE-
DIGE FACULTEIT RECHTEN

14 DE PLECHTIGE INHULDIGING

16 DE STADSCAMPUS: EEN OVERZICHT

18 EEN WARM ONTHAAL

20 PROFESSOR MAES HELPT
FUSIE PHL EN XIOS JURIDISCH VERTALEN

22 STUDENTS IN ACTION: TEDXUHASSELT

25 ALUMNI ZIJN BELANGRIJK VOOR DE UHASSELT

26 HONORARY FELLOWSHIPS VAN DE FACULTEIT
WETENSCHAPPEN

31 OVER DE GRENZEN

33 NIEUWS

37 DE UHASSELT WAS ERBIJ:
PUKKELPOP 2012

COLOFON

Eindredactie: Koen Santermans

Redactie: Ann T 'Syen

Vormgeving: Dave Bosmans

Mouch Hendrickx

Fotografie: Marc Withofs

Mine Dalemans

Druk: Profeeling

Verantwoordelijke uitgever:

Marie-Paule Jacobs

beheerder UHasselt

Universiteit Hasselt | Campus Diepenbeek
Agoralaan | Gebouw D | BE-3590 Diepenbeek

WOORD VOORAF

De UHasselt groeit al tien jaar. In studenten- en personeelsaantallen, studieaanbod, aantal spin-offs en in onderzoeksexpertise. En dat is een goede zaak. Als er rond de eeuwwisseling misschien enige twijfel was gerezen over de leefbaarheid van het toenmalige LUC, dan is deze twijfel het voorbije decennium volledig verdwenen. In brede Limburgse maatschappelijke kringen denkt men vandaag positief over het belang van de UHasselt voor de regio, en over haar kansen op verdere ontwikkeling.

Limburg heeft de voorbije jaren duidelijk de kaart van de UHasselt getrokken. En de UHasselt trekt ook voluit de kaart van de regio. In domeinen als Life Sciences, waar LifeTech-Limburg en Bioville gigantische successen boekten, maar ook met CleanTech, ICT, nieuwe materialen en andere domeinen proberen we met onze onderzoeksactiviteiten economische en maatschappelijke meerwaarde te realiseren voor de regio. En die rol willen we ook in de toekomst blijven spelen. Die *return* voor regio is het fundament van ons beleid voor de volgende jaren. De UHasselt? Dat is *Knowledge in action*.

Ons succesverhaal is nog lang niet ten einde, want ook in de volgende jaren zal de UHasselt fors blijven groeien. De integratie van de tweecycli-opleidingen van de hogescholen in oktober 2013 betekent niet alleen een mooie uitbreiding van onze onderwijs- en expertisedomeinen. Ze is ook van groot strategisch belang voor onze universiteit. Van alle Vlaamse universiteiten zullen de KU Leuven en de UHasselt immers het sterkst groeien door deze integratie. Onze studentaantallen zullen stijgen tot boven de 5000. En met meer dan 1000 personeelsleden wordt de UHasselt een van de grootste werkgevers in de regio. Hierdoor zal bovendien ons relatief aandeel in de werkingsfinanciering behoorlijk toenemen: van 28 miljoen euro (2011) tot 41 miljoen euro (onmiddellijk na de integratie in 2014) tot uiteindelijk meer dan 50 miljoen euro (na de toepassing van de volledige universitaire financiering op de geïntegreerde opleidingen in 2023).

De toekomst van de UHasselt kleurt roos. Maar de bestuurlijke uitdagingen die met deze integratie gepaard gaan, zijn gigantisch. Voor Industriële Ingenieurswetenschappen en Architectuur en Kunst worden twee nieuwe faculteiten opgericht. De opleiding Kinesithérapie zal haar onderwijs- en onderzoeksactiviteiten verder ontplooiën onder de vleugels van de faculteit Geneeskunde en Levenswetenschappen, waar ze nu al sterk mee samenwerkt. De universiteit krijgt met de OP- en ATP-leden van de hogescholen meer dan 200 nieuwe werknemers in dienst. Ook dat vraagt heel wat voorbereiding, want we willen onze structuren zo organiseren dat onze nieuwe collega's zich hier echt thuis voelen. Ook ons onderzoeksbeleidsplan moet op deze integratie afgestemd worden: welk onderzoek kunnen we in bestaande speerpunten onderbrengen? En welke nieuwe speerpunten moeten we hier misschien nog aan toevoegen? Het zijn allemaal vragen, waarop we interessante antwoorden moeten formuleren. Daarnaast moet ook het onderwijs in de integrerende opleidingen op de UHasselt-leest geschoeid worden. Onderwijsadministratie, studentenvoorzieningen, marketing, gebouwen,... Elk onderdeel wordt zorgvuldig voorbereid.

We zijn op goede weg en hebben al heel wat inspanningen geleverd. Maar er blijft veel werk aan de winkel. Academiejaar 2012-2013 wordt een ontzettend druk, maar boeiend jaar voor de UHasselt. Een jaar van nieuwe uitdagingen en kansen.

Rector Luc De Schepper

EEN GLOEDNIEUWE STADSCAMPUS OP AMPER VIER JAAR VAN DEPRIMERENDE, GESLOTEN INSTELLING TOT EEN WARM EN OPEN HUIS

De nieuwe stadscampus van de UHasselt is een prachtige, vriendelijke plek waar studenten zich thuis voelen. Een veilige, warme haven in het midden van de stad. De Oude Gevangenis en de site errond ondergingen een ware transformatie. En het resultaat is ronduit schitterend. Samen met de beheerder van de UHasselt Marie-Paule Jacobs, de coördinator van het bouwproces Dany Polus en de architect Philippe Vierin van het Brusselse architectenbureau noA blikt UHasselt-magazine terug op vier intensieve jaren van bouwen en verbouwen.

Prison break

Marie-Paule Jacobs: “Toen we voor het eerst hoorden dat onze stadscampus onderdak zou krijgen in de Oude Gevangenis van Hasselt, waren we allesbehalve enthousiast. De gevangenis was een donker, oud, vochtig en totaal ongezellig gebouw. Bijzonder claustrofobisch op de koop toe. Het stond helemaal haaks op de eisen waaraan een eigentijdse universiteitscampus volgens ons moest beantwoorden.”

Dany Polus: “Een bijkomend probleem was het bouwvolume dat we absoluut nodig hadden voor de nieuwe campus. Vrijwel meteen was ons duidelijk dat we de 10.000 vierkante meter die we nodig hadden nooit binnen de muren van de gevangenis konden realiseren. We zijn dan zeer snel samen met de stad Hasselt op zoek gegaan naar uitbreidingsmogelijkheden. Die hebben we dan gevonden in het aanpalende stuk grond van het gemeenschaps-onderwijs, waar het nieuwe lesgebouw op gebouwd werd, en in de twee appartementsgebouwen naast de gevangenis, waar het rectoraat in ondergebracht is.”

Marie-Paule Jacobs: “Toen het probleem van het bouwvolume grotendeels opgelost was, hebben we contact opgenomen met de toenmalige Vlaamse bouwmeester, professor Marcel Smets. Die heeft ons voorgesteld om eerst een minimasterplan te laten uitvoeren. En dan een wedstrijd uit te schrijven voor architectenbureaus.”

Dany Polus: “De stad Hasselt stelde het bureau Abscis aan voor het masterplan: zij gaven ons al meteen een idee van hoe we de faculteit Rechten en het rectoraat konden inplanten op de site. Het bureau lanceerde ook het idee om het bouwvolume van het rectoraat te verder te realiseren op de plaats van de twee huizen links naast de gevangenis. Uit zes verschillende ruimtelijke scenario's kozen we één inplantingsplan, dat diende als basis voor de architectenwedstrijd.”

Een gevangenis? Dat zijn de muren er omheen

Philippe Vierin (noA-architecten): “Van een per definitie gesloten instelling een open en vriendelijk gebouw maken waar studenten zich thuis voelen: dat is geen sinecure. Maar als architecten

zagen wij wel onmiddellijk het volle potentieel van het gebouw. De gevangenis was geen geklasseerd monument, maar een waardevol historisch pand waaraan je een eigentijdse invulling mocht geven. We mochten dan misschien niet raken aan de basisstructuur van het gebouw, maar dat ervaaarden we niet als een hindernis. In tegendeel. In het originele minimasterplan werd eigenlijk voorzien dat we de gevangenis muur zouden slopen, maar dat wilden we helemaal niet. Als je een gebouw met zo'n rijke geschiedenis een nieuwe, eigentijdse bestemming wil geven, moet je dat doen met een groots respect voor de oorsprong van het gebouw. En een gevangenis is maar een gevangenis door de muur die er omheen staat. Daar wilden we dus niet aan raken en dus gingen we op zoek naar een manier om die robuuste gevangenis muur minder bedreigend te laten overkomen. We zagen meteen in dat je al een heel andere indruk krijgt, als je de poorten van de gevangenis open zet. Met een open poort creëer je meteen de openheid en transparantie van een huis, waar de deur voor iedereen open staat."

Een lang verlanglijstje

Marie-Paule Jacobs: "Toen we de wedstrijd voor de architecten uitschreven, hebben wij, eigenlijk helemaal los van het bestaande pand, op een rijtje gezet aan welke eisen een eigentijdse universiteitscampus volgens ons moest beantwoorden. We hoopten dat de architecten met hun creativiteit een manier zouden vinden om onze verwachtingen in te lossen, al zagen we op dat moment zelf niet in hoe dat mogelijk zou zijn. Ons lijstje was erg omvangrijk. De uitdagingen enorm. In de eerste plaats moesten de architecten van die gesloten instelling een open huis maken. Een warme plek met een open karakter, waar studenten en staf elkaar kunnen ontmoeten en waar er ruimte is voor discussie. Daarnaast moest het gebouw ook nauw aansluiten bij het DNA van onze universiteit: we wilden ons kleinschalige onderwijs graag vertaald zien in de architectuur van het gebouw. Met weinig grote auditoria, maar heel veel ruimtes om les te geven in kleine groepen. En veel werkplekken waar studenten, zelfstandig of in groep, kunnen studeren en opdrachten uitvoeren. Met onze derde eis gingen we nog een stap verder, want voor ons is een universiteit meer dan een plaats waar er hard gestudeerd en gewerkt wordt. Het is ook een ontmoetingsplek voor jonge mensen met eenzelfde passie. In onze campus in Diepenbeek vormt de Agora het kloppende hart van die universiteitsgemeenschap. Zo'n centrale ontmoetingsplaats wilden we absoluut terugvinden in het ontwerp van de nieuwe stadscampus. En ook groene buitenruimtes vonden we belangrijk. Dat was geen eenvoudige vraag, want de nieuwe campus ligt op een toplocatie in het centrum van de stad, maar de totale oppervlakte van het terrein is slechts beperkt. Toch vonden we het cruciaal dat de 1000 studenten Rechten, die de opleiding op volle kruissnelheid zal tellen 's middags buiten een frisse neus konden halen, of eens in het zonnetje konden gaan zitten met hun boeken."

Dany Polus: "Alsof dat allemaal nog niet genoeg was, hadden we

ook nog een heleboel praktische eisen: de auditoria moesten echt geoptimaliseerd worden zodat zoveel mogelijk studenten er les konden volgen. De gebouwen moesten energiezuinig en onderhoudsvriendelijk zijn. De ruimte moest optimaal gebruikt worden. En de hele inrichting? Die was in ons idee duurzaam en *student proof*. Bovendien moest het hele project op een recordtijd, en binnen budget, gerealiseerd worden. Een bijna onmogelijke opdracht!”

Marie-Paule Jacobs: “We hebben heel wat architecten zien zuchten toen we ons verlanglijstje voorlegden. En terecht.”

Het UHasselt-gemeenschapsgevoel

Philippe Vierin: “We hebben geprobeerd om de geest van de UHasselt zo goed mogelijk te vangen in ons voorontwerp. De kleinschalige lesaanpak van de UHasselt is heel typerend en maakt ook dat er binnen de universiteit een zeer apart gemeenschapsgevoel heerst. De universiteit telt bovendien minder kotstudenten dan de meeste andere Vlaamse universiteiten. Concreet betekent dit dat UHasselt-studenten meer tijd op de campus spenderen. Daarom moest die nieuwe campus ook een oprecht vriendelijke plek worden waar ze de hele dag kunnen vertoeven, ook wanneer ze geen les volgen. De gevangensmuren wilden we behouden, maar we moesten ze wel een nieuwe functie geven, en in een andere sfeer hullen. In ons ontwerp bakenen de muren een veilige zone af waar studenten zich geborgen en thuis voelen. Op die manier probeerden we het UHasselt-*community*-gevoel nog versterken.”

Marie-Paule: “Het voorstel van noA-architecten maakte meteen indruk. Het sprong er echt bovenuit. Het veruitwendigde wat wij gehoopt hadden, maar waarvan we nooit gedacht hadden dat het mogelijk zou zijn. Al onze eisen en verlangens waren met hun voorontwerp ingelost. Zelfs in het creëren van groene buitenruimtes waren ze geslaagd: de meeste daken werden gerecycleerd als een ruimte waar studenten 's middags een luchtje konden scheppen. Schitterend gewoon!”

Dany Polus: “Elke vierkante centimeter was zinvol ingevuld. Alle lokalen die we wilden, waren voorzien. Zelfs onze Agora, onze centrale ontmoetingsplek, kreeg een plaats in hun ontwerp: zowel binnen als buiten creëerden zij een eigenzinnige, karaktervolle trappenpartij. Daarenboven was dit architectenbureau de enige kanshebber die binnen het budget bleef.”

Marie-Paule Jacobs: “Uit hun ontwerp bleek duidelijk dat ze heel goed hadden begrepen waar de UHasselt voor staat en hoe wij een universiteitscampus zien. Tegelijkertijd sprak uit dat voorontwerp ook een diep respect voor de historische waarde van deze 19de eeuwse gevangenis. De cellen waarin vroeger gevangenen opgesloten werden, kregen een nieuwe functie als werkplekken voor geconcentreerde zelfstudie. Een interessante en harmonieuze mix van oud en nieuw.”

Terug naar de oorsprong

Philippe Vierin: “Voor een architect is het altijd belangrijk om de oorsprong van een gebouw te achterhalen. Dus gingen we in ar-

noA-architect Philippe Vierin, bouwcoördinatoren Marleen Boonen en Dany Polus, noA-architect Sander Laureys, projectleider Andy Deckers (Reynders)

chieven op zoek naar de originele plannen en tekeningen. Daarin hebben we ook de verantwoording gevonden om een aantal heel concrete ingrepen uit te voeren. De lay-out van het cafetaria is bijvoorbeeld op het oorspronkelijke ontwerp afgestemd.”

Marie-Paule Jacobs: “Het centrale gedeelte heeft nu bijna een kathedraal-achtige uitstraling doordat het uitgebreid is. De architecten hebben op die oude tekeningen ontdekt dat die rondgang, die we nu gecreëerd hebben, eigenlijk geen nieuwe ingreep is, maar eerder het herstellen van het gebouw in haar oorspronkelijke staat.”

Philippe Vierin: “Het originele gebouw had iets kloosterachtigs. Het belichaamde de filosofie van die eerste tuchthuizen en gevangenissen die uit Engeland waren overgewaaid. Destijds geloofde men sterk dat criminelen beter konden worden door God en dus hield een priester elke dag een preek. Op de eerste verdieping waren een soort tribunes met cabines gebouwd waarin de gevangenen individueel plaatsnamen. De priester bevond zich centraal in een preekstoel in de koepelruimte. Hij baadde letterlijk in het licht van God. De gevangenen zagen alleen de priester. De andere gevangenen konden ze vanuit hun positie niet zien. Logisch, want zij belichaamden dan weer het kwaad. Al snel waren we overtuigd dat de gevangenisruimte en de koepel het centrum moesten worden van de stadscampus. De koepel geeft echt waardigheid aan die open ruimte.”

Dany Polus: “De hele verbouwing is uitgevoerd met een ongevoelig oog voor detail. Tot in de tegeltjes op de toiletten toe werd de sfeer van het originele gebouw met het grootste respect bewaard.”

Een geslaagde synergie tussen oud en nieuw

Marie-Paule Jacobs: “De architecten zijn erin geslaagd om het authentieke karakter van de Oude Gevangenis te bewaren zonder dat dit de nieuwe bestemming van het gebouw overschaduwde. Ze hebben ook heel wat nieuwe elementen toegevoegd die een grote meerwaarde betekenen. Oud en nieuw zijn perfect met elkaar in harmonie.”

Philippe Vierin: “Voor het rectoraat kozen we bewust voor een totaal andere stijl. Het is een monoliet, maar de glazen gevel zorgt letterlijk voor transparantie. Het geeft niet alleen zichtbaarheid aan die toplocatie op de kleine ring. Het open karakter van dat gebouw contrasteert ook heel mooi met de beslotenheid van de gevangenis. Ook voor het lesgebouw opteerden we bewust voor een heel andere stijl. Dit gebouw moest er al na een jaar staan, ontzettend snel dus. Daarom alleen al ziet het er helemaal anders uit. Net die contrasten maken het ontwerp met de drie gebouwen zo interessant.”

Dany Polus: “Ook in de Oude Gevangenis zelf gaan oud en nieuw hand in hand. Je hebt echt niet meer het gevoel dat je in een gesloten instelling binnenwandelt. Het hele gebouw ademt een enorme openheid, licht en ruimte uit. De materiaalkeuze is modern en de kleuren zijn fris.”

Philippe Vierin: “Die kleuren blazen niet alleen leven in het oude pand. Ze hebben ook een duidelijke oriënterende functie. De Oude Gevangenis fungeert bijna als een kleine stad: het is een fantastisch gebouw waar je meestal van A naar B kan op meer dan één manier. Dat is fijn, want zo konden we heel wat hoekjes en bankjes ontwerpen, waar studenten zich in alle rust kunnen terugtrekken. Maar je kan in die wirwar van gangen ook makkelijk de weg kwijt raken. Daarom kozen we rond het cafetaria voor een blauwe, groene, gele en rood-roze gang.”

Marie-Paule Jacobs: “En ook op de buitenruimtes drukten de architecten duidelijk hun stempel. Op een zeer beperkte oppervlakte creëerden zij een prachtig buitenauditorium, groene koertjes, daktuinen en een cafetariatuin. Dat ze erin geslaagd zijn om op zo'n beperkte oppervlakte toch groen in onze stadscampus te brengen, vind ik ronduit schitterend!”

Snel, duurzaam en goedkoop

Dany Polus: “Snelheid was voor ons ook heel belangrijk. Daarom realiseerden we dit ambitieuze bouwproject in twee fases. In de eerste fase moest het nieuwe lesgebouw afgewerkt worden. Dat moest verschrikkelijk snel gaan omdat we dringend nood hadden aan bijkomende infrastructuur voor onze snel groeiende rechten-faculteit.”

Philippe Vierin: “In iets meer dan een jaar trokken we de hele nieuwbouw op. Van in het voorontwerp hebben we met die snelheid rekening gehouden. We zijn heel rationeel tewerk gegaan en opteerden zo veel mogelijk voor prefab: zowel voor de binnen- als de buitenmuren. De inrichting hebben we bewust zeer sober gehouden.”

Marie-Paule Jacobs: “Dat zie je ook aan het kostenplaatje: we realiseerden deze nieuwbouw voor amper 950 euro per vierkante meter. Het is een superfunctioneel lesgebouw dat een heel moderne sfeer uitademt en tegelijkertijd naadloos aansluit bij de 19de eeuwse sfeer van de Oude Gevangenis. Doordat we veel met hout werkten, voelt het lesgebouw heel warm aan. De UHasselt-personeelsleden en de studenten die het gebouw nu al anderhalf jaar in gebruik nemen, zijn er razend enthousiast over. Ze vinden het een bijzonder aangename en stimulerende studeer- en werkomgeving.”

Philippe Vierin: “In het ontwerp hielden we ook rekening met de buurtbewoners. Aan de overkant van de universiteitscampus bevindt zich een woonwijk. Het laatste wat we wilden was een bedreigend torenhoog gebouw ontwerpen dat al het zonlicht van de burens wegkaapt. Daarom opteerden we voor een waaiervormige constructie met drie verschillende bouwniveaus. Recht tegenover de woonwijk is het lesgebouw het laagst, en dus het minst bedreigend. Als je voorbij het gebouw loopt, ontpopt zich achter elke bocht, een nieuw luik.”

Drie intensieve jaren

Marie-Paule Jacobs: “De eerste fase in ons bouwproces verliep zeer vlot. Het nieuwe lesgebouw van de faculteit Rechten werd in een recordtijd gebouwd. En intussen voerden de architecten voorstudies uit voor de renovatie van de gevangenis. Die studies kostten heel wat tijd en waren bijzonder complex. Maar we waren vastbesloten om de renovatie van de Oude Gevangenis in iets minder dan 2,5 jaar te beëindigen.”

Dany Polus: “En we deden het zelfs nog beter dan aanvankelijk voorzien, omdat de aannemer zich vrijwillig geëngageerd had om de werken nog sneller uit te voeren. Dat was een meevaller!”

Marie-Paule Jacobs: “Maar er waren ook moeilijke momenten onderweg. Ondanks de vele stabiliteitsstudies die werden uitgevoerd, bleek die robuuste gevangenisconstructie allesbehalve stabiel. Van zodra de arbeiders muren begonnen te slopen, bleek meteen dat die uiterlijk massieve muren vanbinnen niet sterk genoeg waren.”

Dany Polus: “Op heel wat plaatsen kregen we te kampen met zware stabiliteitsproblemen. Soms moesten we echt de hele bestaande constructie slopen en helemaal van nul af aan opnieuw beginnen. Dat kost uiteraard heel wat tijd en geld.”

Marie-Paule Jacobs: “Vorig jaar rond deze tijd dacht ik bij mezelf ‘Waar zijn we toch aan begonnen?’ Op dat moment waren we ook oprecht bezorgd om de veiligheid van de vele arbeiders die in de Oude Gevangenis aan het werk waren. Als je een plafond ineens met tientallen centimeters naar beneden ziet zakken, sta je toch wel even stil bij wat er allemaal kan mislopen op zo’n werf. En dat wil je als bouwheer niet meemaken. Maar we hebben snel gehandeld: bijkomend stabiliteitsadvies gevraagd en de constructie meteen gestabiliseerd. Op zo’n momenten is het toch een bijzonder groot voordeel dat Dany echt dagelijks de vorderingen op de werf opvolgde en dat we op die manier snel op de bal konden spelen. De vrijheid en zelfstandigheid die we kregen van de rector en de Raad van Bestuur maakten onze job een stuk makkelijker. Als we een muur zagen scheef zakken, mochten we na technisch advies zelf een knoop doorhakken zonder dat we een hele mallemolen van procedures moesten doorlopen. Die vrijheid heb je nodig in dit soort bouwprojecten, want in dit soort noodsituaties moet je snel kunnen handelen handelen. Anders zijn de gevolgen dramatisch en lopen de kosten steeds verder op.”

Constructieve samenwerkingen

Philippe Vierin: “De aannemer heeft met dit project een moeilijke job gehad, maar hij heeft altijd kwaliteit vooropgesteld.”

Marie-Paule Jacobs: “Met alle aannemers die op de stadscampus gewerkt hebben, hebben we een zeer goede verstandhouding gehad. Soms zijn er harde discussies gevoerd, maar dat is normaal bij bouwprojecten van deze omvang. We hebben altijd vlot, correct en constructief samengewerkt.”

Dany Polus: “Ook de samenwerking met de stad Hasselt, zowel met de burgemeester en de schepenen als met de technische diensten en mobiliteitsdiensten was echt een droom. We hebben altijd goed naar elkaar geluisterd en zijn steeds tot goede oplossingen gekomen.”

Marie-Paule Jacobs: “En tijdens het verbouwtraject zijn we dan ook nog tot de vaststelling gekomen dat we schitterende overburen hadden. De samenwerking met de provinciale bibliotheek betekende echt een meerwaarde voor onze bachelorstudenten Rechten, die daar hun studielandschap vinden. En binnenkort opent de Rechtenbibliotheek Limburg in het nieuwe gerechtsgebouw, waar Justitie en de UHasselt hun collecties en aankoopbeleid bundelen, zowel voor de masterstudenten als het juridisch werkveld. Die grote Rechtenbibliotheek ligt op wandelafstand van de nieuwe campus. Ook de provincie, en in het bijzonder de stichting Limburg Sterk Merk (LSM) zijn we uiteraard uitermate dankbaar voor hun gigantische steun. Zonder LSM-middelen hadden we dit project nooit kunnen realiseren. LSM heeft heel wat durf betoond om die 30 miljoen euro voor dit project op tafel te leggen. Dat is geld dat overgebleven is van de reconversie van de mijnen. Geld waar hele generaties Limburgers heel hard voor gewerkt hebben en waar nu de toekomstige generaties hopelijk ook de vruchten van plukken. Het is een moedige investering in de toekomst van onze regio. En dat appreciëren we enorm.”

Waar studenten thuis zijn

Marie-Paule Jacobs: “Als we nu het eindresultaat zien, kunnen we enkel tevreden zijn. De stadscampus heeft ons ideaalbeeld ruimschoots overtroffen. Ik had nooit durven dromen dat het zo prachtig zou worden. Dat is fijn voor onze studenten en onze personeelsleden, maar ook goed voor de stad Hasselt. Ik ben ervan overtuigd dat deze renovatie de attractiviteit van Hasselt alleen maar kan vergroten. De UHasselt is met haar nieuwe campus echt thuisgekomen in een prachtig, historisch gebouw op een toplocatie in het hartje van de stad. Ook op de kleine ring, vlakbij het Dusartplein krijgt de universiteit nu eindelijk een gezicht. Zelf verhuis ik ook mee naar Hasselt, en ik kijk er erg naar uit. Maar pas als binnenkort de gangen zich vullen met jonge, enthousiaste studenten, ben ik echt blij. Want daarover gaat het tenslotte: dat zij zich het gebouw eigen maken, dat zij er hun thuis vinden.”

Philippe Vierin: “Dat was ook de grondreden van het ontwerp: een plek creëren waar studenten kunnen verwijlen. Pas als zij er hun thuis van maken, is onze opdracht geslaagd.”

Een nieuwe stadscampus voor een volledige faculteit Rechten

HET TASTBARE BEWIJS

DAT DE UNIVERSITEIT HASSELT GROEIT

De fonkelnieuwe stadscampus in het hartje van Hasselt is een feit. De Oude Gevangenis herleeft als de vaste stek van de rechtenstudenten. En die nieuwe faculteit draait vanaf dit academiejaar op volle kracht nu in september ook het tweede masterjaar voor het eerst wordt ingericht. “Voor de Universiteit Hasselt is dit een historisch moment. Het is het sluitstuk van een heel lang proces”, aldus rector Luc De Schepper. “Dat we al onze rechtenstudenten bovendien in een prachtig gerenoveerd gebouw kunnen onderbrengen, vinden we fantastisch. Zonder de investeringen van LSM (*Limburg Sterk Merk*) was dit niet mogelijk geweest.”

Een antwoord op onderparticipatie en braindrain

“In Limburg een complete faculteit Rechten inrichten: dat is niet eenvoudig geweest. Het is het resultaat van een proces van meer dan tien jaar. De rechtenopleiding aan de UHasselt kwam er in de eerste plaats om de onderparticipatie van Limburgse studenten in dit domein te verbeteren. In Limburg studeerden immers 35% minder jongeren Rechten dan in regio's als Leuven en Gent. En degenen die dan toch buiten de provinciegrenzen hun opleiding startten, keerden later vaak niet terug naar Limburg. De *braindrain* die hieruit voortspruitte bovenop die onderparticipatie is op termijn dramatisch voor een regio. Onze nieuwe faculteit, met een complete opleiding Rechten in Limburg, biedt hier een oplossing.”

Dankuwel Limburg

“Maar het is een lang proces geweest. Hier en daar twijfelden mensen aan de haalbaarheid van onze ambitie, maar velen in Limburg hebben zich met het grootste enthousiasme achter dit plan geschaard. Steve Stevaert, die in 2005 pas gouverneur was, heeft in dit dossier een belangrijke rol gespeeld. Hij bereikte destijds over alle partijgrenzen heen een politieke consensus in dit dossier. Door zijn gedreven inzet werd die volledige faculteit Rechten in 2005 in het eerste Limburgplan opgenomen. Zonder hem was het ons wellicht niet gelukt! In 2007 sprong uiteindelijk het licht op groen – na een hele procedureslag bij de Erkenningscommissie en de *Nederlands Vlaamse Accreditatie Organisatie* (NVAO). We hebben dus echt een klein decennium hard gewerkt om die rechtenfaculteit te realiseren. Nu in september ook het laatste masterjaar wordt ingericht en de complete faculteit haar intrek kan nemen in een prachtig, historisch gebouw, betekent dat een mooie bekroning van de jarenlange inspanningen van velen.”

Rechten maakt de UHasselt groter

“Die faculteit Rechten is belangrijk voor de UHasselt. Rechten is hét koninginnenstuk van de humane wetenschappen. Voor een universiteit die vooral exacte wetenschappen aanbiedt, betekent dit een mooie verruiming van haar studieaanbod en expertisedomein. Met bijna 1000 studenten doet de nieuwe faculteit de Universiteit Hasselt ook letterlijk groeien. En die groei is van wezenlijk belang. Het maakt dat de UHasselt een positie als volwaardige vijfde universitaire pool in Vlaanderen kan consolideren. Daarnaast heeft die expansie ook financieel positieve gevolgen: de toename van studenten en stafleden zwengelt immers ook de andere geldstromen aan.”

Eindelijk in Hasselt

“In 2005 veranderde we onze naam van LUC naar Universiteit Hasselt. Met de nieuwe stadscampus zetten we nu eindelijk voet op Hasseltse bodem. En daar zijn we ontzettend blij om. Juristen vertoeven ook graag in de stad. Ze hebben geen behoefte aan grote practica en laboratoria waar je ontzettend veel ruimte voor nodig hebt. De binnenstad is hun domein. Voor de universiteit opent onze

Geprinte lichtreclame - Lumoza

aanwezigheid in het stadscentrum ook andere deuren: de ligging van de nieuwe campus is ideaal voor de vele symposia, congressen of bijscholingen die wij organiseren. En een aanbod van een goed uitgeruste campus, met een middelgroot auditorium voor 400 personen, is ook voor het culturele leven in de stad Hasselt een nieuwe opportuniteit.”

“Dat we niet zouden investeren in een grootschalig nieuwbouwproject, was van in het begin een duidelijke keuze. En bestaat er een beter gebouw als een oude gevangenis om rechtenstudenten in onder te brengen? Dit historische pand was de gedroomde locatie voor de nieuwe faculteit. Het was een prachtig renovatieproject, een architecturale uitdaging en een mooi voorbeeld van stadsvernieuwing.”

Als regionale universiteit geloven we heel sterk dat economisch innoveren en wetenschappelijk onderzoek valoriseren niet alleen de universiteit, maar ook de regio sterker maakt. We willen dat de regio mee de vruchten plukt van ons succes.”

Miljoenen euro's van LSM

“Een renovatieproject van deze omvang is geen sinecure. En het kost handenvol geld. Omdat er in Limburg zo'n breed draagvlak bestaat voor die Limburgse rechtenfaculteit, konden we rekenen op heel wat financiële steun van de provincie. Zonder de forse investering van *Limburg Sterk Merk* (LSM) was dit nooit mogelijk geweest. De universiteit zelf heeft voor de aankoop van de site en de verbouwwerken slechts een beperktere financiële bijdrage geleverd.”

“Ook voor heel wat andere projecten kon de universiteit al dankbaar gebruik maken van vele miljoenen euro's aan LSM-financie-

ring. Met die steun hebben we al heel wat schitterende projecten kunnen realiseren. De Universiteit Hasselt wil een creatief knooppunt zijn in het innovatieweb van bedrijven, onderzoeksinstituten en overheden. Als *regionale* universiteit geloven we heel sterk dat economisch innoveren en wetenschappelijk onderzoek valoriseren niet alleen de universiteit, maar ook de regio sterker maakt. We willen dat de regio mee de vruchten plukt van ons succes. Dat die regio een beroep kan doen op het internationale netwerk van de universiteit, op onze onderzoeksresultaten, onze innovatieve valorisaties en op ons uitgebreide aanbod aan permanente vorming voor professionals.”

Knooppunt in het innovatieweb

“De onderzoeksactiviteiten van de Universiteit Hasselt zijn heel erg op valorisatie gericht. Dat is niet toevallig zo. Door onderzoeksresultaten, kennis en technologie zo veel mogelijk te laten doorstromen naar de bedrijven, wil de UHasselt een substantiële bijdrage leveren aan innovatieve en kennisgerichte sectoren en aan een duurzame economie. Ook buiten de muren van de universiteit willen we het verschil maken en de industrie helpen innoveren om zo meerwaarde te creëren: voor de regio Limburg in de eerste plaats, maar ook voor de maatschappij als geheel. Daarom hechten we zo veel belang aan de verdere uitbouw van ons *TechTransferOffice* (TTO): dat vormt immers letterlijk de brug tussen de universiteit en overheden of bedrijven. En daarom richtten we vorig jaar ook *UHasselt Venture Management* (UHVM) op, een aparte stichting die spin-offbedrijven van de universiteit en onze geassocieerde hogescholen wil creëren. We sloegen ook de handen in elkaar met de investeringsmaatschappijen LRM en PMV, om een specifiek investeringsfonds op te richten, dat als *venture capitalist* optreedt om de bedrijven die wij oprichten te kapitaliseren. We kunnen de volgende vijf jaar bijna vijf miljoen euro investeren in nieuwe spin-offs. Dat is een aanzienlijk bedrag, als je weet dat *Universiteit Gent*, *Antwerpen* en *Brussel* samen één investeringsfonds hebben waarin ongeveer tien miljoen euro zit. Eén van eerste investeringen deden we in Lumoza, een spin-off van het *Instituut voor Materiaalonderzoek* van de UHasselt, die zich in Genk gevestigd heeft. Lumoza ontwikkelt

een unieke technologie voor het printen van flinterdunne elektronica die ze gebruikt om revolutionaire lichtgevendende reclamepanelen te maken. Slechts enkele weken geleden prijkte Lumoza in de top 10 van de Vlaamse technologiebedrijven van de toekomst die *De Standaard* publiceerde. In de afgelopen jaren leverde de UHasselt net geen 10 % van alle spin-offs van de Vlaamse universiteiten, en we zijn nog niet op kruissnelheid!

Return voor de regio

“Met LSM-middelen hebben we al schitterende projecten kunnen realiseren waar de regio meteen beter van wordt. Denk maar aan de

rol die de Universiteit Hasselt speelt in het domein van *CleanTech*, *Life Sciences*, of aan het schitterende partnerschap van de faculteit Geneeskunde met het ZOL- en Jessa-ziekenhuis (*Limburg Clinical Research Programm*). Professor Maes van de faculteit Rechten ontmijsde het juridische mijnenveld om de fusie van onze twee geassocieerde hogescholen mogelijk te maken en schreef meteen ook maar het fusiedecreet dat het parlement de voorbije zomer goedkeurde. Ook het project Strategisch Innoveren, dat startte als een lokaal initiatief om Limburgse KMO's te helpen innoveren, is hier een mooi voorbeeld van. Het project werd zo succesvol dat het nu op Vlaams niveau wordt uitgerold. Met onze metaspeerpunten willen we hier nog een stap verder in gaan. We willen speerpunten van verschillende onderzoeksgroepen samenvoegen en interdisciplinair nog meer gaan innoveren en valoriseren. Om onze return voor de regio te garanderen, zullen we zo'n metaspeerpunt pas erkennen als dat ook een speerpunt is in de regionale strategie van de provincie Limburg."

Limburg, groene provincie

"De provincie Limburg profileert zich bijvoorbeeld heel erg als "groene provincie". Dat is voor ons een ideaal metaspeerpunt waar we als universiteit willen op inspelen. Vanuit onze specifieke expertisedomeinen kunnen wij hier een belangrijke bijdrage leveren. In het *CleanTechplatform* bundelen onderzoekers van de opleiding Rechten, Wetenschappen en Milieueconomie de krachten om meer impact te creëren. Maar we verwachten ook veel van het *Field Research Centre* van de biologen in het *Nationaal Park Hoge Kempen*. Zij willen daar nu een systeem van *ecotrons* installeren. Dat zijn reusachtige klimaatkamers die je in de vrije natuur kan plaatsen en waarmee je een heleboel situaties kan simuleren. Met zo'n *ecotrons* kan je bijvoorbeeld echt bekijken hoe de atmosfeer in 2050 zal zijn als de opwarming van de aarde zich voortzet. Je kan met je eigen ogen zien hoe een biotoop daarop reageert: welke organismen gaan het beter

doen? En welke gaan verdwijnen? Het zijn fantastische wetenschappelijke instrumenten voor onze onderzoekers van het *Centrum voor Milieukunde*, maar ik ben er van overtuigd dat onderzoekers vanuit heel Europa naar ons *Field Research Centre* zullen komen afzakken. Daarenboven zullen de *ecotrons* ook educatief-toeristisch een grote aantrekkingskracht hebben voor de provincie. Zo verbinden we de groene eigenheid van de provincie met de kennis van de universiteit om het *Nationaal Park Hoge Kempen* nog aantrekkelijker te maken voor een brede doelgroep. Alle partijen winnen hierbij."

Blik op de wereld

"Het is niet omdat de UHasselt vastbesloten is om een sterke return te realiseren voor de regio, dat we niet verder kijken dan die regio. De Universiteit Hasselt wil een *internationaal* knooppunt zijn in het innovatieweb. We willen onze eigen onderzoeksexpertise naar een hoger niveau tillen, meer innoveren en valoriseren omdat we geloven dat de universiteit daardoor sterker wordt. En enkel een sterke universiteit kan ook een regio helpen groeien. We zien heel wat opportuniteiten voor de UHasselt in sterke langetermijnpartnerschappen met grote spelers en grijpen alle kansen om onze kennis uit te breiden en aan te scherpen. Ons *Instituut voor Materiaalontwikkeling* (IMO) sloot zo bijvoorbeeld recent een belangrijke overeenkomst met *Umicore*: de volgende jaren bundelen UHasselt-onderzoekers de krachten met *Umicore*-researchers voor zowel via fundamenteel als toegepast onderzoek. Zo'n partnerschap is schitterend nieuws voor onze universiteit. Dat een internationale speler als *Umicore* bij ons aanklopt, betekent niet alleen een serieuze erkenning van onze huidige expertise. Zo'n samenwerking zal er ook voor zorgen dat we die kennis nog kunnen optimaliseren. En daar wordt de UHasselt alleen sterker van. Het geeft de universiteit blijvend impulsen om te blijven groeien.

Wetenschapper - IMO

DE PLECHTIGE INHULDIGING

DE UHASSELT, NU OOK IN HASSELT

Op de drempel van een nieuw academiejaar zet de UHasselt eindelijk ook écht voet op Hasseltse bodem. Op donderdag 20 september werd de nieuwe stadscampus officieel geopend. “Het is een historisch moment voor de UHasselt”, zegt rector Luc De Schepper. “Een campus in de binnenstad en een volledig nieuwe faculteit Rechten met bijna 1000 studenten: het zijn twee mijlpalen in de uitbouw van onze Limburgse universiteit.”

Een ware metamorfose

Met de Oude Gevangenis krijgen de rechtenstudenten een heel aparte eigen stek. Op de plaats waar vroeger veroordeelden hun straf uitzaten, studeren vanaf nu advocaten, juristen en magistraten-in-spe. De transformatie die de Oude Gevangenis onderging, is spectaculair en maakte dan ook indruk op de vele aanwezigen. Het gebouw werd symbolisch geopend met een filmpje dat de historiek van de Oude Gevangenis prachtig in beeld bracht.

De gloednieuwe stadscampus werd plechtig ingehuldigd in aanwezigheid van de voorzitter van het Vlaams Parlement Jan Peumans, viceminister-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding Ingrid Lieten en Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin Jo Vandeurzen. Ook de rectoren van de KU Leuven en van de Universiteit Maastricht woonden de inhuldiging bij.

Kunst in de gevangenis

De stadscampus vormde de inspiratie voor een nieuw kunstwerk. 41 koperplaten met gravures kregen een plaats in de verschillende cellen en kamers van de Oude Gevangenis. “De onvoorspelbaarheid van het determinisme” is het resultaat van de samenwerking

tussen beeldend kunstenaar Philip Van Isacker, fysicus Piet Van Isacker, grafisch ontwerper Jan Mast en etser Stijn Heirbaut. Dit kunstwerk toont aan dat zowel wetenschap als kunst de werkelijkheid bevragen en onderzoeken.

DE STADSCAMPUS

DE STADSCAMPUS VAN DE UHASSELT? DAT ZIJN DRIE PRACHTIGE, NIEUWE GEBOUWEN:

① **het rectoraat:** Achter de grote glazen gevel wordt er hard gewerkt. Het rectoraat en andere administratieve diensten kregen in dit nieuwe gebouw een vaste stek.

② **de nieuwbouw:** Vorig academiejaar namen de onderzoekers en docenten van de faculteit Rechten al hun intrek in dit prachtige waaivormige gebouw. En ook studenten vonden toen hun weg reeds naar de nieuwbouw: de oefenzittingen van de rechtenstudenten, die in kleine groepen georganiseerd worden, vinden hier immers plaats.

③ **de Oude Gevangenis:** de 19de eeuwse aftandse gevangenis werd schitterend gerenoveerd tot een modern, open gebouw dat helemaal beantwoordt aan de eisen en wensen van jonge studenten. Met haar twee grote auditoria, de vele werkruimten en gezellige hoekjes, de hippe buitenagora en de originele cafetaria is de Oude Gevangenis méér dan een gebouw waar studenten hoorcolleges volgen. Het is een eigentijdse ontmoetingsplek waar jonge studenten graag vertoeven en waar ze zich thuis voelen.

WELKE DIENSTEN VERHUIZEN NAAR DE NIEUWE STADSCAMPUS?

① Rectoraat	③ Onderwijs en Internationalisering
① De Associatie Universiteit Hogescholen Limburg	① Onderzoek
① Personeel	① Tech Transfer Office
① Financiën	① Communicatie en marketing
② Centrale informaticadienst: de diensten WEB en ISA	② De faculteit Rechten

De nieuwe stadscampus ligt op de kleine ring in het hartje van de stad Hasselt. Ons postadres is dan Martelarenlaan 42, 3500 HASSELT. Onze telefoonnummers? Die blijven ongewijzigd.

DE STADSCAMPUS: EEN WARM ONTHAAL

“Dit is een zeer bijzonder academiejaar voor de faculteit Rechten: in juni studeren onze eerste masterstudenten af en zetten zij hun eerste stappen op de arbeidsmarkt. Een mooie bekroning van het harde werk dat door velen is verricht. Met de Oude Gevangenis krijgen onze rechtenstudenten ook een vaste plek in het hartje van Hasselt. Onze onderzoeks- en onderwijsactiviteiten worden gecentraliseerd op een, voor ons, perfecte locatie. In een stedelijke context, in het midden van de maatschappij. Op wandelafstand van de nieuwe Rechtenbibliotheek, die vanaf begin 2013 een schitterende collectie ter beschikking stelt van onze studenten en juridische professionals.

Als erfgoedjuriste heb ik ook de grootste appreciatie voor de manier waarop de herbestemming van de Oude Gevangenis gerealiseerd werd. Het ontwerp is prachtig: de renovatiewerken werden uitgevoerd met een enorm respect voor het originele karakter van een historisch, waardevol gebouw. Tegelijkertijd werd het aangepast aan de moderne eisen waaraan een eigentijdse studeer- en werkomgeving moet beantwoorden. Een gevangenis, een per definitie gesloten instelling, werd omgetoverd tot een open huis, een warm en toegankelijk gebouw. Een ware transformatie!”

Anne Mie Draye, decaan faculteit Rechten

“De UHasselt en de toekomstige fusiehogeschool PXL zijn misschien niet de grootste van Vlaanderen maar wellicht wel de twee avant-gardistische: we zijn de speedboten in het Vlaamse hoger onderwijs. Snel en wendbaar, gezwind moeilijke golven trotserend met als resultaat een zeer hoge kwaliteit

De komst van de universiteit naar de stad zal nog meer dynamiek brengen in deze samenwerking, en in de stad Hasselt. Door onze geografische nabijheid kunnen we vanaf nu nog makkelijker de krachten bundelen.”

Ben Lambrechts, veranderingsmanager en toekomstig directeur van de Hogeschool PXL

“Naast het ontwikkelen en ontplooiën van het Limburgs talent moet de UHasselt ook fungeren als incubator en accelerator van de Limburgse ontwikkeling. De nieuwe kwaliteitsvolle locatie moet - met een open blik op de wereld - het “Limburggevoel” binnen de instelling een nieuwe impuls geven.”

Herman Reynders, gouverneur provincie Limburg

“Met de komst van de stadscampus wordt Hasselt nog meer universiteitsstad dan tevoren, een evolutie die we met open armen verwelkomen. De aanwezigheid van de UHasselt zorgt immers voor heel wat positieve effecten op de stad, voor dynamiek op allerlei vlakken en maakt de stad completer. Ik denk bijvoorbeeld op economisch vlak via de spin-offs die zich in buurt van unief vestigen of op socio-cultureel vlak omdat de studenten steeds nadrukkelijker in het straatbeeld opduiken en zich onder de Hasselaren mengen.”

Hilde Claes, burgemeester stad Hasselt

“Een volledige faculteit Rechten in Hasselt: dat is een goede zaak voor Limburg. En dat deze faculteit haar intrek neemt in een historisch, waardevol gebouw, vind ik helemaal schitterend. De gevangenis van Hasselt is immers een van de oudste gevangenissen van België. Dat zij nu als campus voor rechtenstudenten herleeft, betekent een grote meerwaarde. Het is een mooi voorbeeld van een geslaagde herbestemming.

Ik vind het ook schitterend dat de UHasselt met deze campus echt een plaats krijgt in de stad. Dat studeren en werken niet buiten het stadscentrum geconcentreerd worden. Want als je een stad echt een functie wil geven, moet het een plaats zijn waar gewoond, gewerkt, gestudeerd en ontspannen wordt. Met deze stadscampus integreer je het universiteitsleven echt in het weefsel van de stad. En dat is enkel positief!”

Jan Peumans, voorzitter van het Vlaams parlement

“Ik ben trots dat de eerste rechtenstudenten dit jaar aan de UHasselt afstuderen. Deze universiteit telt na de integratie 5400 studenten waarvan bijna 1000 rechtenstudenten. De nieuwe campus in de stad Hasselt vormt een meerwaarde voor zowel de stad, de studenten als de universiteit zelf. Met een volwaardige faculteit Rechten en de integratie is de UHasselt nu definitief als vijfde pool in Vlaanderen gevestigd, een pool die Limburg verdient en nodig heeft. Met *Knowledge in Action* wil de UHasselt zijn rol als regionaal knooppunt in het wereldwijde innovatieweb maximaal opnemen. Hier sta ik volledig achter.”

Ingrid Lieten, viceminister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister voor Innovatie, Overheidsinvesteringen, Media en Armoedebestrijding

“Met deze nieuwe stadscampus krijgt de opleiding Rechten een prachtige huisvesting. Deze unieke locatie is belangrijk voor de uitstraling van de universiteit, de aantrekkingskracht van de opleiding en de participatiekansen van onze Limburgse jongeren aan het universitaire onderwijs.”

Jo Vandeurzen, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

PROFESSOR MAES HELPT FUSIE PHL EN XIOS JURIDISCH VERTALEN

Fusies zijn per definitie complexe processen: als twee verschillende organisaties met hun eigen structuur en cultuur besluiten één te worden, stoten ze onderweg onvermijdelijk op een heleboel hindernissen. En wat beide partijen uiteindelijk overeenkomen, beleidsmatig en juridisch vertalen, is ook geen sinecure. Maar als een autonome (XIOS) en een provinciale hogeschool (PHL) fuseren, wordt dat juridische verhaal nog een stuk complexer. Professor Gunter Maes leverde op dit terrein een huzarenstukje en hielp met zijn expertise het juridische mijnenveld rond de nieuwe Limburgse fusiehogeschool PXL ontmijnen.

HOGESCHOOL
VINDT NAAM
Hogeschool PXL

Pluralistisch, niet neutraal

“Als een autonome hogeschool met een provinciale hogeschool fuseert, is het resultaat volgens de grondwet automatisch een autonome hogeschool”, vertelt UHasselt-professor Gunter Maes, specialist in onderwijsrecht. “Concreet betekent dit dat de nieuwe fusiehogeschool een neutraliteitsverplichting zou hebben. Maar wat betekent neutraliteit in een samenleving in verandering? Is dat hetzelfde als pluralisme? Vandaag interpreteert het Grondwettelijk Hof dat op deze manier, maar is dat binnen tien jaar ook nog zo? Dat weten we niet. Als je nu kijkt naar het gemeenschapsonderwijs in de Franse gemeenschap, dan zie je dat die neutraliteit daar veel strikter geïnterpreteerd wordt. Neutraliteit staat daar al lang niet meer voor pluralisme, maar - geïnspireerd door het Franse begrip van *laïcité* - voor de bijna uitdrukkelijke afwezigheid van opvattingen. Onderwijs mag dan wel een gemeenschapsaangelegenheid zijn, de neutraliteitsverplichting ligt in de federale Grondwet vervat. Ook dat kan spanningen creëren. Interpretatieproblemen rond de term ‘neutraliteit’ wilden wij in onze Limburgse associatie heel expliciet vermijden. En dus moesten we dat open en actief pluralisme, waar we sterk in geloven, juridisch verankeren.”

Antwerpen en Limburg

“Voor Limburg hebben we dus een apart fusiedecreet geschreven: de nieuwe hogeschool PXL is geen autonome hogeschool, maar een hogeschool met een sui-generis karakter. Volledig on-

afhankelijk van de bestaande onderwijsnetten. Dat pluralistische karakter van de nieuwe hogeschool is één van de hoekstenen van de nieuwe constructie en dat hebben we ook heel nadrukkelijk zo vastgelegd in het decreet, dat unaniem in het Vlaams parlement werd goedgekeurd. Tijdens dat juridische proces toonden ook de hogescholen binnen de Associatie Universiteit en Hogescholen Antwerpen (auha) interesse. Want Universiteit Antwerpen is, net als Universiteit Hasselt, een pluralistische instelling. Zij sloten zich maar graag bij ons project aan. Daardoor werd het initiële decreet nog gewijzigd, en hebben we uiteindelijk een aangepaste versie geschreven.”

Responsabilisering van het bestuur

“Toen het decreet klaar was, zat ons werk er niet op. De volgende stap was de fusie-overeenkomst, het kerndocument waarin de grote lijnen van de fusieoperatie worden vastgelegd en uitgewerkt. De meeste aandacht is hierbij uitgegaan naar het organieke reglement: we wilden ervoor zorgen dat er in de bestuursorganen de nodige transparantie vervat zit naar samenstellingen, bevoegdheden en verantwoordelijkheden. We wilden zo ver mogelijk weg van donkere achterkamers en alle bevoegdheden heel helder, transparant en ondubbelzinnig formuleren. En dat hebben we ook gedaan. In de fusie-overeenkomst hebben we voluit ingezet op bestuurlijke autonomie en responsabilisering van het bestuur. Cruciale voorwaarden om een organisatie goed te doen functioneren. “

De jurist als dienaar

“Het was geen eenvoudig dossier. Ook technisch was het behoorlijk complex, maar in dit hele proces heb ik erg constructief en vlot samengewerkt met het fusiecomité: met de voorzitter van de associatie Willy Claes, de voorzitters van de hogescholen Frank Smeets en Luc Houbrechts, de respectievelijke algemeen directeurs Dirk Franco en Ben Lambrechts, en met de fusiemanager Jo De Bruyne. Elke stap is daar zorgvuldig doorgepraat en berekend. Er is echt hard gewerkt. De jurist is in zo'n proces de dienaar: hij luistert heel goed naar wat men overeenkomt en probeert dat vervolgens beleidsmatig, juridisch en technisch te vertalen. Je moet alle spelers ook wijzen op mogelijke valkuilen en ervoor zorgen dat procedures over bijvoorbeeld aanstellingen ten allen tijde Raad-van-State-proof zijn.”

Academisch expert én uitstekend psycholoog

Ben Lambrechts, veranderingsmanager en toekomstig algemeen directeur van de Hogeschool PXL, is laaiend enthousiast over de bijdrage van professor Gunter Maes: “Het juridische luik van het fusieproces was essentieel voor het ontstaan voor onze hogeschool. En professor Maes heeft hier een ongelooflijk huzarenstukje geleverd met als resultaat een unanieme goedkeuring door het Vlaamse parlement. Zijn werk is van topkwaliteit en is mijn inziens heel wat positieve *peer-reviews* waard! Hij heeft niet alleen baanbrekend werk geleverd rond de begrippen “neutraliteit” en “pluralisme”,

maar heeft ook inhoudelijk waardevolle voorzetten gegeven op het domein van onze opdrachtverklaring, missie, internationalisering, structuren... Van professoren is algemeen geweten dat het verstandige mensen zijn. Gunter Maes heeft wederom bewezen dat dat waar is. Maar professor Maes is niet alleen een academische expert in zijn vakgebied. Hij toonde zich ook als een uitstekend psycholoog die zich naadloos kon verplaatsen in de geest van de opdrachtgever. Onze ideeën vertaalde hij perfect in juridisch waterdichte documenten. We hebben echt goed kunnen samenwerken, niet alleen in het fusiecomité, maar ook met andere medewerkers van de hogescholen. Vanuit mijn onderwijskundige-creatieve achtergrond trok dat wettelijke kader mij voordien wat minder aan. Door de samenwerking met professor Maes ben ik gebeten door de juridisch microbe. En ik besef eens te meer dat een stevige regelgeving het grondvest is van een prachtige hogeschool met een slagkrachtige bestuursstructuur!

Tevreden als het werkt

Professor Maes lijkt perfect geslaagd in zijn missie. Maar zelf kijkt hij daar nog anders tegenaan: “Als jurist ben je niet tevreden als alle teksten klaar zijn. Je opdracht is maar geslaagd als het effectieve resultaat goed is: als het personeel en de studenten van die nieuwe hogeschool tevreden zijn. Pas wanneer zij het gevoel hebben dat het werkt, dat ze deel uitmaken van een homogene hogeschool waar ze goed omkaderd zijn, dan zijn wij in ons opzet geslaagd.”

De tweede editie van TEDxUHasselt wordt BETER! STRAFFER! GROOTSER!

Toen ze vorig jaar TEDx naar de universiteitscampus haalden, zorgden ze voor een heuse primeur: het was immers de eerste keer in België dat studenten een volledig TEDxevent organiseerden. Boeiende, gepassioneerde sprekers met innovatieve ideeën deden de slogan “ideas worth spreading” alle eer aan, en TEDxUHasselt werd een overrompelend succes. Dit jaar leggen masterstudenten Rutger Bevers (Informatica) en Niels Peetermans (Handelsingenieur) de lat nog hoger. “Vorig jaar wilden we kijken of het mogelijk was, maar toen hebben we nog op safe gespeeld,” zegt Niels. “Nu weten we dat het kan en willen we meer, en beter!” Twee studenten met een missie.

TEDx???

TEDxEvents zijn gebaseerd op de grote TEDconferenties in Amerika, waar gepassioneerde sprekers in korte *talks* van slechts 18 minuten een nieuw idee lanceren.

Niels: “Als je sprekers een uur lang laat praten over hun ideeën wordt dat al snel erg technisch. Ze gaan dieper in op hun onderwerp, want men wil dat je iets bijleert. Bij TEDx-conferenties ligt dat heel anders. Sprekers willen hun publiek in de eerste plaats inspireren. Ze willen de toeschouwers ideeën aanreiken om op korte, of op lange termijn iets te veranderen aan hun leven.”

Rutger: “Doordat de *talks* zo kort zijn, kan je op één dag heel wat lezingen volgen. Sowieso keer je naar huis met een hoofd vol

Rutger sprak op TEDxSummit in Qatar voor 800 TEDxorganisatoren uit de hele wereld. Benieuwd naar zijn talk? Surf dan naar www.tedxuhasselt.eu/blog

nieuwe ideeën. En TEDx is meer dan lezingen alleen. Het is ook het ideale netwerkevent waar je gepassioneerde mensen uit heel verschillende vakgebieden leert kennen. Want zo'n evenement is exclusief. Niet iedereen kan er zomaar naartoe. Op basis van een aanvraagformulier selecteren we een mooie mix van bezoekers."

Van Amerika tot Qatar

Rutger: "Vorig jaar was de interesse groter dan de beschikbare plaatsen. Omdat we maar een licentie hadden voor 100 aanwezigen, moesten we veel studenten ontgoochelen. En we wilden erop toekijken dat het publiek een boeiende mix was van studenten en professionals, want het publiek op zo'n TEDxconferentie is even belangrijk als de sprekers. Het evenement werd wel gelivestreamd en kon via het internet gevolgd worden, maar dat is toch nog een heel andere ervaring dan effectief ter plaatse de sfeer opsnuiven."

Niels: "Intussen is Rutger naar Amerika gereisd voor een grotere licentie. Zo kunnen we dit jaar 500 aanwezigen op ons evenement verwelkomen. Een belangrijke stap!"

Rutger: "Niels en ik reisden dit jaar ook nog naar Qatar. Daar woonden we TEDxSummit bij, een TED-conferentie voor TEDxorganisatoren

uit de hele wereld. Een fantastische ervaring!"

Niels: "De workshops die we daar volgden, de mensen die we daar leerden kennen,... Dat maakte indruk! We hebben er ook veel uit geleerd, want uiteindelijk stoten alle TEDxorganisatoren toch op gelijkaardige problemen. Met hen *good practices* uitwisselen, was heel waardevol!"

Rutger: "Er heerst op zo'n event ook een bijzonder open sfeer. TEDx'ers over de hele wereld vormen echt een open community. Het is bijna een soort familie. Iedereen wil elkaar graag helpen. Dat was daar in Qatar heel voelbaar, maar ook achteraf konden we nog vaak op die contacten terugvallen."

Niels: "En als kers op de taart mocht Rutger in Qatar ook zelf spreken. Over onze technische primeur, de 360° livestream."

Rutger: "Een onvergetelijke ervaring!"

A change in the universe

Niels: "Vorig jaar kozen we voor een thema binnen ons eigen expertisedomein: *The Technology Revolution*. Dit jaar wilden we uit onze comfortzone treden en wat breder gaan."

Rutger: "We hebben gekeken naar de vakken die aan UHasselt het

meest gegeven worden en kwamen zo tot drie pijlers: wetenschap, technologie en ondernemerschap. Drie pijlers die de wereld kunnen veranderen!

Niels: “*A change in the universe* onderstreept heel mooi de impact en de inspiratie die van een TEDxevent uitgaan. Het verwoordt ook perfect onze ambities: met TEDxUHasselt willen we ons publiek niet alleen een leuk dagje uit bezorgen. We willen hen echt ideeën aanreiken die hun leven kunnen veranderen, en op die manier een heel klein beetje het universum veranderen. Het is een boeiend thema, dat ook visueel naar de aankleding toe heel wat opportuniteiten biedt.”

Sprekers van wereldformaat

Rutger: “Eenmaal we ons thema bepaald hadden, kon de sprekersselectie beginnen. Niet eenvoudig! Want ook daar legden we de lat een stuk hoger dan vorig jaar. We vertrokken van 200 potentiële sprekers om de lijst uiteindelijk terug te brengen tot 14 gepassioneerde experts. De research die we van tevoren verrichtten, was immens: websites, publicaties, blogposts,.. Alles werd zorgvuldig gescreend voor we iemand in overweging namen.”

Niels: “Waar we ons vorig jaar nog voornamelijk richten tot de meer lokale sprekers, kozen we nu resoluut voor een interessante mix van wereldtoppers en lokale sprekers met wereldklasse. De contacten die we in Qatar legden, hebben ons hierbij ook wat geholpen.”

Rutger: “Priya Parker (MIT), Javier de la Torre (ES/USA), Peter Gregson (UK),... Dat zijn echt grote namen en we zijn echt fier dat we hen voor TEDxUHasselt hebben kunnen strikken. En de mix is bijzonder interessant. Als Anders Sandberg (UK) komt vertellen over de toekomst van de menselijke soort en hoe wij de wereld zouden kunnen veranderen, is dat niet meteen een thema dat je volgende week kan gebruiken bij je werk. En ook volgende maand niet. Maar de *talk* van Marc Buelens over hoe je als manager geloofwaardig een

boodschap kan overbrengen, is dan weer onmiddellijk inzetbaar in je professioneel leven. Die combinatie maakt het interessant.”

Niels: “Dit jaar besteden we ook veel meer aandacht aan de coaching van de sprekers. Logisch ook, want een TEDtalk is iets heel anders dan een hoorcollege of een voordacht. In 18 minuten moet je passie, inspiratie overbrengen door krachtige, persoonlijke verhalen.”

Een onvergetelijke totaalbeleving

Niels: “TEDxUHasselt is meer dan 14 inspirerende *talks* van impressionante sprekers. Het is een totaalbeleving. En daar zetten we dit jaar ook volop op in. We besteden heel veel aandacht aan de aankleding en creëren drie zones: de Agora sluiten we volledig af en richten we in als inspirerende ruimte waar de *talks* doorgaan, in de wintertuin creëren we een lounge area. Daar willen we een aangename, dynamische omgeving creëren waar mensen op de beats van een dj vrolijk kunnen netwerken. En dan is er nog het LAB, waar grote en lokale innovatieve bedrijven de interactie met het publiek kunnen aangaan.”

Rutger: “We investeren ook in apps waardoor mensen makkelijker met elkaar in contact kunnen treden. In de pauzes organiseren we speakerslunches en workshops. En een lokale gamestudio ontwikkelt speciaal voor deze gelegenheid een interactieve game. Het wordt een onvergetelijke inspirerende dag!”

TEDxUHasselt: a change in the universe

Benieuwd naar de volledige sprekerslijst? Of wil jij er graag bij zijn op zaterdag 10 november 2012?

De tickets zijn gratis, maar de plaatsen zijn beperkt.

Surf naar www.tedxuhasselt.eu en vul het aanvraagformulier in!

ALUMNI ZIJN BELANGRIJK VOOR DE UHASSELT

De Universiteit Hasselt groeit! Maar ook die grotere universiteit vindt het belangrijk om de banden met haar oud-studenten aan te halen, uit te bouwen en te onderhouden. De UHasselt wil meer zijn dan een toffe herinnering voor haar alumni. De universiteit wil een plaats zijn om naar terug te keren voor vorming, netwerking en sociale activiteiten.

Elke alumnus is ambassadeur

Afgestudeerden zijn belangrijk voor een universiteit. Voor de huidige generatie studenten maken zij tastbaar naar welke carrièrepaden een UHasselt-diploma kan leiden. Bovendien zijn alumni ook altijd up-to-date: zij zijn experts in hun vakgebied die nieuwe ontwikkelingen uit eerste hand ervaren. Vanuit hun professionele positie voelen zij perfect aan hoe opleidingen hierop kunnen inspelen. Zij zijn de voelsprietten van de universiteit en helpen de UHasselt om de vinger aan de pols te houden. En elke afgestudeerde is ook een ambassadeur die in zijn eigen omgeving uitdraagt waar de UHasselt voor staat.

Houd contact!

De alumniwerking groepeerde alle afgestudeerden van de EHL (Economische Hogeschool Limburg), het LUC (Limburgs Universitair Centrum) en de Universiteit Hasselt. De universiteit probeert op verschillende manieren het contact met haar afgestudeerden te behouden en de band, die ze met hen opbouwde tijdens hun studie, achteraf nog te versterken:

- **Alumnidatabase**

Via deze compleet vernieuwde, interactieve database kan je o.a. je eigen professionele gegevens actueel houden, andere alumni opzoeken, interessante vacatures bekijken, inschrijven voor activiteiten...

Surf naar www.uhasselt.be/alumnidatabase om je in te loggen!

- **Alumniverenigingen**

Biomedische Wetenschappen, Geneeskunde, Verkeerskunde, TEW/Handelsingenieur/BI en Wetenschappen hebben elk hun eigen alumnivereniging. Benieuwd naar hun vormingsaanbod? Of wil je op de hoogte blijven van hun activiteiten? Bekijk hun aanbod op www.uhasselt.be/alumni

- **UHasselt-magazine**

Via het UHasselt-magazine houden wij al onze stakeholders, dus ook onze alumni, op de hoogte van het reilen en zeilen aan de UHasselt. Wil je het UHasselt-magazine graag gratis ontvangen?

Stuur dan een mail naar luciane.hustinx@uhasselt.be

- **Sociale Media**

Volg ons op LinkedIn of bezoek onze Facebookpagina en laat een bericht achter. Zo blijf je op de hoogte van nieuws, activiteiten en nieuwe ontwikkelingen.

Welke herinneringen bewaart u aan de UHasselt?

Binnenkort bestaat de UHasselt 40 jaar en u schreef mee aan onze geschiedenis. Naar aanleiding van dat lustrumjaar willen wij de grappigste, sappigste en meest ontroerende herinneringen graag bundelen.

Dus heeft u straffe verhalen of spannende anekdotes? Of liep u de vrouw van uw leven in onze universiteitsgangen tegen het lijf? Mail dan naar: arne.biesmans@uhasselt.be

Honorary Fellowships van faculteit Wetenschappen: bijzondere alumni als ambassadeur

SUCCESSVERHALEN DIE BEGONNEN

De faculteit Wetenschappen reikte voor het eerst in de geschiedenis van de UHasselt de Honorary Fellowships uit. Hiermee wil de Universiteit Hasselt expliciet haar erkenning uitspreken voor excellente prestaties van haar alumni. Voor de nieuwe generatie studenten belichamen deze kersverse ambassadeurs de succesverhalen die aan een opleiding Wetenschappen kunnen ontspruiten.

We stellen deze bijzondere alumni heel graag aan u voor:

GRENZELOZE PASSIE VOOR STATISTIEK

PROF. DR. HILDE WILKINSON-HERBOTS | Senior Lecturer | Department of Statistic Science, University College Londen | studeerde af als kandidaat wiskunde aan het LUC in 1988

Mijn fascinatie voor wiskunde en genetica ontstond al in de middelbare school. Ik had het grote geluk om les te krijgen van ontzettend inspirerende leerkrachten. Zij gaven hun passie overtuigend door en daagden ons met originele vraagstukken uit om steeds een stap verder te gaan. Heel even heb ik getwijfeld tussen geneeskunde en wiskunde, maar ik heb mijn keuze geen moment betreurd. Toen ik in tweede KAN door professor Janssen en professor Veraverbeke ingewijd werd in de grondslagen van kansrekenen en statistiek, wist ik het heel zeker: dit is wat ik wil. Daarmee wil ik verder.

De passie sloeg over

Ik bewaar schitterende herinneringen aan mijn studententijd in Diepenbeek. De lat lag hoog, maar er hing een ongelooflijk vriendelijke, laagdrempelige sfeer. Op elk moment kon je bij de assistenten terecht en de proffen waren begeistert door hun vakgebied. Hun lessen inspireerden. De passie sloeg over. Aan sommige lessen denk ik nog vaak terug. En het begrip van continuïteit van een functie leg ik aan mijn studenten op precies dezelfde manier uit als professor Dumortier het in die tijd aan ons bijbracht.

Mijn fascinatie groeide en na mijn studies was ik vastbesloten om te doctoreren in kansrekenen in de genetica. In België was er in die tijd niemand mee bezig en dus trok ik naar professor Donnelly in Londen.

De vrijheid om je ergens in vast te bijten

Als je graag vragen stelt en oplossingen zoekt, dan is wetenschappelijk onderzoek een boeiende piste. In een academische loopbaan heb je in je onderzoek de vrijheid om je eigen interesse te volgen: je beslist zelf wat je interessant vindt en welke problemen je wil onderzoeken. In mijn geval zijn dat toepassingen van kansrekening en statistiek in de genetica en de epidemiologie. Wetenschappelijk onderzoek is boeiend ook omdat het nooit routinewerk is, je probeert telkens nieuwe vragen te beantwoorden, of nieuwe

methodes te vinden om dingen beter of sneller te doen dan tot nu toe mogelijk was, en je leert dus ook voortdurend nieuwe dingen bij. Een *Sabbatical* gaf mij dit jaar de kans om mij één trimester uitsluitend bezig te houden met onderzoek: via wiskundige modellen onderzoek ik op dit moment hoe nieuwe dier- en plantsoorten precies ontstaan. Ik heb de vorige maanden onder meer gewerkt aan een computerprogramma dat genetische gegevens van verwante dier- of plantsoorten gebruikt om verschillende modellen te vergelijken en dat ook toelaat om een aantal parameters te schatten, bijvoorbeeld hoe lang geleden deze dier- of plantsoorten ontstaan zijn.

In mijn colleges probeer ik diezelfde passie door te geven aan jonge studenten statistiek. Tot vorig jaar was ik ook verantwoordelijk voor de selectie van nieuwe studenten. Hier in Engeland mag iedereen niet immers zomaar studeren waar hij of zij wil. Onze opleiding statistiek (eventueel statistiek gecombineerd met economie, management of zuivere wiskunde) is erg prestigieus en de plaatsen zijn bijzonder gegeerd: elk jaar dingen gemiddeld rond de 800 kandidaten uit de hele wereld mee naar één van onze 100 plaatsen. Dat selectieproces in goede banen leiden, is geen sinecure.

Een grote eer

Ik vind het een hele eer dat de UHasselt een *Honorary Fellowship* aan mij uitreikte. Die erkenning doet mij een groot genoegen. Het is ook fijn om die band met mijn "oude" universiteit op die manier aan te halen, want uiteindelijk is het daar allemaal begonnen.

AAN DE UHASSELT

WISKUNDIGE IN EEN WERELD VAN INGENIEURS

VIC DAENEN | Carline Manager Manufacturing Business Office en Assistant Plant Manager | Ford Genk | studeerde af als kandidaat wiskunde aan het LUC in 1987

Als 18-jarige heb ik lang getwijfeld over mijn studiekeuze. Aanvankelijk wou ik architect worden, maar in die periode kreeg de bouwsector rake klappen en dat boezemde niet meteen vertrouwen in. Informatica was een volledig nieuw domein dat volop aan het *boomen* was. Je voelde die bruisende dynamiek die er vanaf straalde en dat intrigeerde mij. Aan het LUC was het eerste jaar voor wetenschappen destijds gemeenschappelijk. En gelukkig maar, want al na één trimester werd mij al duidelijk dat informatica helemaal niets voor mij was en dus koos ik voor wiskunde. Pure wiskunde sprak mij minder aan, maar statistiek kon mij wel bekoren: heel toepassingsgericht. Daar kon je écht iets mee.

Statistisch procescontrole was de trend

Na mijn studie heb ik één jaar aan het LUC gewerkt. Via het Fonds voor Technologisch Onderzoek voerde ik onderzoek in opdracht van bedrijven. Een bijzonder boeiende periode. Statistische procescontrole was aan een opmars bezig. Het werd snel een modewoord in de industrie, maar alles stond nog in de kinderschoenen. Bedrijven hadden nood aan input en opleiding, en dus deden ze een beroep op de expertise van de universiteit. Via dat Fonds ben ik ook voor het eerst met Ford Genk in contact gekomen. Een dynamisch, internationaal bedrijf in een fascinerende sector. Daar wou ik graag deel van uitmaken. Toen er bij Ford een functie voor een statisticus vrij kwam, heb ik mijn kans gegrepen.

Aan de top van een internationaal autobedrijf

De automobielsector is typisch een wereld van ingenieurs. Wiskundigen zijn er eerder zeldzaam. Toch heb ik mijn opleiding nooit als een nadeel gezien. In tegendeel. Als wiskundige heb je een brede achtergrond, je kan logisch denken en kan cijfers goed analyseren en interpreteren. Ook al heeft mijn huidige job nog amper iets met statistiek te maken, die vaardigheden komen me nog steeds van pas.

Als Assistant Plant Manager bereid ik de volgende twee jaar de lancering van de nieuwe Mondeo, S-Max en Galaxy in Ford Genk voor. Ik coördineer de drie grote productieafdelingen en rapporteer rechtstreeks aan de algemeen directeur. Hoeveel medewerkers moeten we inzetten voor de productie? Hoe zorgen we ervoor dat die nieuwe wagens de voorgestelde objectieven halen? En hoe kunnen we de scores op het gebied van veiligheid, milieu en productieaantallen nog verder verbeteren? Een heldere communicatie en een vlekkeloze planning en coördinatie zijn cruciaal. Het is een hele opdracht, maar waanzinnig boeiend.

Geen typische carrièreplanner

Eenmaal de lancering achter de rug is en de productie loopt, is deze functie overbodig. Waar ik dan terecht kom, weet ik op dit moment niet, maar dat is ook niet nodig. Binnen Ford zal er wel weer een andere interessante functie voor mij zijn. Hoewel ik professioneel een fantastisch parcours heb afgelegd, ben ik nooit een typische carrièreplanner geweest. Ik richt mijn blik nooit op toekomstige functies, maar focus op mijn huidige job. En daar ga ik voluit voor. Ik leg de lat hoog en zet voor 100% mijn schouders onder nieuwe projecten. Dat geeft me een ongelooflijke voldoening en de *drive* om door te gaan.

In die 21 jaar bij Ford heb ik al meer dan tien verschillende functies uitgeoefend. Tweemaal werkte ik een periode in Keulen. Elke job was boeiend en bracht me weer wat anders bij. Die afwisseling heb ik nodig. Dat is voor mij het mooie aan een carrière in een internationaal bedrijf als Ford: oneindige mogelijkheden en nieuwe uitdagingen zijn hier troef. Je kan echt doorgroeien, je horizons verruimen en je eigen weg bewandelen.

Warme herinneringen aan universiteit

Ik ben bijzonder blij dat ik een Honorary Fellowship heb gekregen. Aan mijn jaren aan het LUC, als student én als werknemer, denk ik nog vaak met een glimlach terug. Het was een bijzonder verrijkende periode waarin ik op heel korte tijd bijzonder veel heb bijgeleerd. Een inspirerende tijd in een gemoedelijke, familiale sfeer. Als student kon je op elk moment bij de proffen en assistenten terecht, maar de lat lag hoog. Bijzonder hoog zelfs. Op het moment zelf was dat soms zwaar, maar achteraf ben ik er alleen blij om. Ik ben ook blij dat ik zie dat die lat aan de UHasselt vandaag nog steeds zo hoog ligt, want goed opgeleide professionals zijn immens belangrijk. In de economie van vandaag zijn zij ons enige concurrentieel voordeel. Dat mogen we nooit opgeven.

SLAGERSZOOM MET AMBITIE

DR. JAN VliegEN |Senior Vice President Future Business for Energy Materials, Site-Manager | Umicore Olen | studeerde af als kandidaat chemie aan het LUC in 1975

Hoewel ik nooit een topstudent was, zelfs niet in de lagere school, koos ik voor Latijn-Grieks. Dan kon ik veel blokken en hoefde ik niet af te wassen. Beredeneerde luiheid was het. Mijn ouders hadden een slagerij: dat was hard werken en vroeg opstaan, want de winkel moest draaien. Zelf werkte ik niet graag met mijn handen. Ik zat daar goed op mijn kamertje, en op de duur begon ik het studeren zelfs leuk te vinden. Vooral wiskunde en wetenschappen konden mij wel boeien.

Academische wereld vs. privésector

Scheikunde studeren aan het LUC was geen voor de hand liggende keuze. Ik had in de middelbare school immers nog nooit een integraal of een differentiaalvergelijking gezien. Aan de universiteit heb ik echt hard moeten werken, maar het loonde wel. In eerste instantie beviel mij die academische wereld ook. Uiteindelijk ben ik 11 jaar aan de universiteit gebleven: als student, assistent en doctor-assistent. Mijn middenstandsfamilie was allerminst onder de indruk van het rendement van mijn academische loopbaan: als je na vijf jaar werken als assistent nog steeds met een verroeste Opel Kadett rondrijdt, zijn studies toch een overschatte investering, vonden zij.

Een universiteit is een reflectieve instelling en dat werd ik beu na een tijdje. Ik wou ondernemen, dingen in beweging zetten, maatschappelijk een verschil maken in plaats van ergens over na te denken.”

Die 11 jaar aan de universiteit: dat was een zalige periode waar ik enkel mooie herinneringen aan bewaar. Ik heb er interessant onderzoek kunnen verrichten en echt de tijd gekregen om te “rijpen”. Maar uiteindelijk kwam mijn ware ondernemersbloed toch boven drijven. Een universiteit is een reflectieve instelling en dat werd ik beu na een tijdje. Ik wou ondernemen, dingen in beweging zetten, maatschappelijk een verschil maken in plaats van ergens over na te denken. En dus zette ik als prille dertiger mijn eerste stappen in de privésector.

Fysische scheikunde was mijn specialiteit en daarmee had ik de researchafdeling van het toenmalige Metallurgie Hoboken Overpelt (MHO, het latere Umicore) wel wat te bieden. In het begin was die carrièreswitch een hele aanpassing. Ik stapte binnen in een hele andere wereld: een wereld van targets, deadlines, prestaties en evaluaties. Maar het was ontzettend boeiend. Ook toen al was MHO een vooruitstrevend en innovatief bedrijf, dat heel wat complexe thema's aan kon.

Schitterende kansen, fantastische ervaringen

Heel voorzichtig groeide ik binnen Umicore: van onderzoeker tot projectmanager met een eigen researchgroep. Maar mijn honger naar ondernemen en leiding geven werd steeds groter. En toen ik op mijn 42ste in Hoboken een kleine businessunit mocht gaan leiden, ging het ineens heel snel. Schitterende kansen heb ik gekregen, én met beide handen gegrepen. Ik kan nu al terugblikken op de meest fantastische ervaringen: ik heb mee bedrijven mogen oprichten in China, een joint-venture met Solvay helpen opzetten in Duitsland en internationale werkervaring opgedaan in Frankrijk, Duitsland, Korea, Japan en Amerika,... Daarmee heb ik mijn eigen verwachtingen al ruimschoots overtroffen.

EEN ACADEMICUS PUR SANG

PROF. DR. STEFAN VANDOREN | Professor in Theoretical Physics | Utrecht University | studeerde af als kandidaat fysica aan het LUC in 1988

De sterren, het heelal, de big bang,... Dat intrigeerde me al van jongs af aan. Ik wou echt begrijpen hoe de natuur werkt. Als tiener verslond ik populair-wetenschappelijke tijdschriften en die passie bleef maar groeien. Ik was dan ook vastbesloten om natuurkunde te gaan studeren. In de middelbare school was ik echter geen modelstudent en dus waren de reacties op mijn studiekeuze maar tamelijk lauw. Mijn omgeving probeerde het mij zelfs af te raden. Te hoog gegrepen, vreesden ze.

Gelukkig liet ik me als zelfverzekerde 18-jarige niet snel van mijn stuk brengen. De juiste keuze, zo bleek achteraf. Aan de universiteit verbreedde mijn interesse verder: niet alleen de verhaaltjes, maar ook de theorie errond boeide mij. Die fascinatie heeft me nooit nog losgelaten.

De volgende horde

Voor een academische carrière kies je nooit helemaal bewust. Het is een proces waarin je heel voorzichtig steeds een stapje verder zet. Ik ben ook heel lang de underdog gebleven die maar met matige resultaten startte. Eigenlijk verbaasde ik mezelf er steeds over dat ik weer de volgende horde genomen had: mijn studies afronden, een doctoraat beginnen, naar het buitenland, een postdoctoraat aanvatten, terug naar het buitenland,... Tot waar ik sta vandaag. Twee jaar werken in New York, publiceren in prestigieuze vaktijdschriften, de Descartes-Huygensprijs winnen,... Twintig jaar geleden had ik nooit durven dromen dat ik dit traject zou afleggen. Prijzen zijn een mooie erkenning van je prestaties. Ik ben er blij mee en fier op. Ze geven zichtbaarheid aan mijn werk, maar toch ligt daar mijn vreugde en voldoening niet. Mij gaat het echt om het begrijpen, het intellectueel bezig zijn en dingen ontdekken. Ik ben een typische academicus die graag nadenkt over de fundamentele aspecten van de natuur.

Natuurkunde is één groot avontuur, een passie. En met elk onderzoeksproject kom ik kleine stapjes dichterbij.”

Proberen te begrijpen

Voor mij is mijn werk een lange reis. Ik ken de richting wel, maar ik weet niet waar het eindigt. Ik stel ook geen duidelijk einddoel voorop. Met mijn onderzoek wil ik gewoon zo veel mogelijk interessante vragen stellen en de antwoorden daarop zoeken. Ik wil proberen te begrijpen wat er 10 miljard jaar geleden gebeurde in het heelal en daar vandaag berekeningen over maken en experimenten over doen. Natuurkunde is één groot avontuur, een passie. En met elk onderzoeksproject kom ik kleine stapjes dichterbij. Wetenschap houdt nooit op. Het gaat door over de eeuwen heen. En ik hoop dat ik daar zelf ook spectaculaire ontdekkingen mag over doen.

Een academische loopbaan past perfect bij mijn persoonlijkheid. Voor mij is het een droomjob. Ik houd van dat intellectuele reflectieve aspect, van de vrijheid van werken en van de internationale dimensie. Veel mensen hebben nog steeds de perceptie dat aca-

demici eenzaam in een duf kantoor dagenlang nadenken en saaie berekeningen maken. Dat strookt allerm minst met de realiteit. Van een academische loopbaan gaat een ongelooflijke dynamiek uit. Je reist veel en ontmoet gepassioneerde vakgenoten uit de hele wereld met wie je voortdurend ervaringen uitwisselt. Op congressen doe je bergen inspiratie op: je hoort nieuwe ideeën, geeft voordrachten, krijgt daar reacties op, discussieert met elkaar en daagt elkaar uit om weer een stap verder te zetten. Dat blijft boeien!

Mijn passie voor natuurkunde zit er bij mij heel diep ingebakken. Soms vraag ik me wel eens af wanneer ik het ga beu worden. Maar bij elk nieuw onderzoeksproject voel ik die drang om te begrijpen weer opborrelen. In mijn lessen probeer ik die passie ook op een nieuwe generatie studenten over te brengen. Ik wil hen warm maken voor wetenschappen en hen tonen hoe fascinerend dit vakgebied kan zijn.

JONGE ONDERNEMENDE STUDENTEN WETENSCHAPPEN NAAR MANCHESTER

Van 8 juli tot en met 5 augustus vond de 10de editie van de Summer School plaats, dit jaar voor het eerst aan de *University of Manchester*. Met niet minder dan 25 Nobelprijswinnaars is de University of Manchester internationaal zeer hoog gerangschikt. Voor 12 studenten van de Universiteit Hasselt en 3 studenten van de Universiteit van Warschau was dit een unieke kans om hun *lifelong employability skills* verder te ontwikkelen. Samen slaagden de studenten erin om 4 nieuwe producten te lanceren. Het meest originele is wellicht de ontwikkeling van een app om het uitstellen van activiteiten tegen te gaan. Wellicht iets waar studenten uit eigen ervaring konden putten.

Employability skills aanscherpen

Voor de studenten is de zomerschool een onvergetelijke belevenis. Vier weken lang leerden zij in een internationale omgeving met andere culturele gewoontes hoe zij een businessplan moeten opstellen voor een nieuw product. Tijdens dit parcours kregen ze de kans om ervaring en kennis te verwerven bij professionals die in het bedrijfsleven actief zijn. Elke week bezochten de studenten een bedrijf of deelde een starter of ervaren bedrijfsleider met hen zijn visie op ondernemen. Een boeiende manier om *business awareness* te ontwikkelen! En dat was niet de enige *employability skill* die intensief bijgeschaafd werd: de studenten leerden optimaal in een internationale groep functioneren, scherpten hun mondelinge en schriftelijke communicatievaardigheden in het Engels verder aan, en moesten zich bewijzen in *problem solving*, time- en projectmanagement.

Op naar de volgende editie

De studenten verzilveren de geleverde inspanningen niet alleen met een creditattest van de UHasselt, maar ontvangen ook met een creditattest van de prestigieuze *University of Manchester*. En dat is een meerwaarde! De faculteit Wetenschappen is dan ook zeer tevreden dat Europa het *Erasmus Intensive Program* (kortweg "IP") project "Virtuality in Reality" heeft goedgekeurd. Dit geeft de Universiteit Hasselt de middelen om de Summer School Manchester nog verder uit te bouwen. Concreet betekent dit dat volgend academiejaar een dertigtal studenten van de faculteiten Wetenschappen

en Bedrijfseconomische Wetenschappen uit Nederland, Polen, het Verenigd Koninkrijk en België (zowel Vlaanderen als Wallonië) de kans krijgen om deze unieke internationale ervaring te beleven aan de prestigieuze University of Manchester.

DOCTORAATSEXPERIMENT IN PHILADELPHIA

Speelt ons immuunsysteem een rol bij de ontwikkeling van depressies? Gaat een depressie enkel gepaard met gedragsveranderingen? Of wijzigt er ook structureel iets in onze hersenen? In zijn doctoraat probeert Steven Biesmans hier een antwoord op te formuleren. Zijn fundamenteel onderzoek draagt bij tot het ontwikkelen van experimentele modellen, die gebruikt kunnen worden om nieuwe antidepressiva te ontwikkelen en te screenen. Voor één van de experimenten trok hij tien weken naar een vestiging van Janssen Pharmaceutica in Philadelphia.

De juiste technische faciliteiten

"Mijn doctoraat wordt gefinancierd door Janssen Pharmaceutica", vertelt Steven Biesmans. "Drie van de vier jaar werk ik ook effectief op hun site in Beerse aan mijn project. En dat is fijn, want de technologische ondersteuning van hun faciliteiten zijn cruciaal voor het succesvol beëindigen van mijn doctoraat. Heel wat testen en experimenten veronderstellen immers zeer specifieke, hoogtechnologische apparatuur. Maar voor één van mijn experimenten volstonden de technische faciliteiten in Beerse niet. De vestiging van Janssen Pharmaceutica in Philadelphia bleek ideaal. En dus was de keuze snel gemaakt. Tien weken lang voerde ik ter plaatse testen uit. En de resultaten? Die zijn positief en vallen binnen de verwachtingen!"

DE ALLEREERSTE STUDENTE RECHTEN VERTREKT OP ERASMUS

De jonge faculteit Rechten trekt resoluut de kaart van internationalisering. Ze investeert van in het begin enorm in de opstart van succesvolle uitwisselingsprogramma's. Na vier jaar is het nu eindelijk zo ver en gaat de eerste masterstudente Rechten naar het buitenland. Charlotte Desiron vertrekt op 21 september voor één semester naar de *University of Silesia* in Katowice (Polen): "De allereerste zijn: dat maakt het toch nog extra spannend. Maar ik ben vastbesloten om er het meeste uit te halen."

Polen, een heel ander land

"Daarom koos ik ook voor Polen. Een heel andere cultuur, vreemde tradities en dat communistische verleden: ik wou de uitdaging voluit omarmen en mijn blik op de wereld zo ver mogelijk verruimen. *Populaire* Erasmuslanden als Frankrijk en Spanje konden mij helemaal niet bekoren. Onze decaan vertelde mij dat Polen echt heel vriendelijke en warme mensen zijn, eens je ze goed leert kennen. En de universiteit waar ik naartoe ga zou bijzonder open staan voor internationale studenten."

Gesteund en begeleid

"Ik heb ontzettend veel hulp en steun gekregen van de Erasmuscoördinator Rechten. Vakkenpakketten samenstellen, equivalenties uitzoeken, huisvesting regelen, ... Ze hebben mij bij dat hele proces bijzonder goed begeleid. En ook voor die motiverende babbel, toen er toch even twijfels rezen, kon ik bij hen terecht."

"We vinden het belangrijk om onze studenten te stimuleren om een semester in het buitenland te studeren," zegt professor Anne Mie Draye, decaan van de faculteit Rechten. "In het tweede semester vertrekken nog vijf masterstudenten naar het buitenland. En onze faculteit ontvangt dit semester ook drie buitenlandse Erasmusstudenten. Een Erasmusuitwisseling is een unieke kans en een boeiende ervaring. Het is niet alleen een extra troef op hun cv, maar ook een persoonlijke verrijking die studenten zelfstandiger maakt en hun blik op de wereld verruimt."

DE HELFT MEER BEW-STUDENTEN NAAR HET BUITENLAND

In een globale wereld kan de rol van internationalisering nauwelijks onderschat worden. Daarom doet de faculteit BEW er alles aan om zoveel mogelijk studenten nog tijdens hun studie van een uitwisseling in het buitenland te laten proeven. "Studenten putten zoveel uit zo'n internationale ervaring: ze moeten functioneren in een internationale context, leren op eigen benen staan, komen in contact met verschillende nationaliteiten en culturen, ... En ze zien dat het leven niet aan de kerktoren stopt. Dat vinden we erg belangrijk", vertelt Wouter Faes, Erasmuscoördinator van de faculteit BEW.

Informereren! Motiveren! Stimuleren!

Het afgelopen academiejaar zette de faculteit voluit in op de motivatie van studenten. En met succes. Op amper één jaar tijd steeg het aantal BEW-studenten dat in het buitenland ging studeren van 10% naar 16%. Een bijzonder positief resultaat! "We informeren studenten beter en meer gestructureerd over ons Erasmusaanbod", aldus Wouter Faes. "En we starten die communicatie ook veel vroeger op. Meteen in november presenteren we hen alle uitwisselingsmogelijkheden. Die hebben we nog wat uitgebreid en we besteden nu even veel aandacht alle studierichtingen.

Die aanpak lijkt zijn vruchten af te werpen." Daarnaast besliste de faculteit ook om opnieuw een selectieproef in te voeren. "Gek genoeg lijkt die procedure de attractiviteit en exclusiviteit van zo'n internationaal uitwisselingsprogramma nog extra te onderstrepen. Hoewel

we onze eisen qua motivatie en studieresultaten hoger leggen en niet iedereen sowieso naar het buitenland mag, schrikt dit onze studenten niet af. Integendeel, het lijkt hen nog extra te motiveren om alles uit de kast te halen om bij de *happy few* te behoren die naar het buitenland mogen."

Summer School of Erasmus?

Een semester lang in het buitenland studeren, schrikt sommige studenten wat af. Ze willen wel graag eens proeven van dat internationale verhaal, maar vinden de periode te lang. Voor hen biedt de faculteit BEW ook enkele *Summer Schools* aan. "We zijn erg blij dat we met de *Summer Schools* elk jaar toch een twintigtal extra studenten een buitenlandse ervaring kunnen bezorgen."

MASTERSTUDENTEN RECHTEN PROEVEN VAN DE JURIDISCHE ARBEIDSREALITEIT

De UHasselt-rechtenstudenten zijn gemotiveerde en gepassioneerde professionals-in-wording. Ongeduldig om hun eerste stappen in de juridische beroepspraktijk te zetten, opperden ze zelf de idee om vrije, onbezoldigde zomerstages in te richten. Een waardevol initiatief waar de faculteit maar al te graag haar schouders onder zette. En dus liepen deze zomer zes masterstudenten stage bij het parket en de rechtbank van eerste aanleg in Tongeren. Een onvergetelijke ervaring!

De ideale kennismaking

“Toen onze masterstudenten dit voorjaar vroegen of ze deze zomer al stage mochten lopen, waren we aanvankelijk een beetje terughoudend,” aldus Ingrid Vrancken, stagebegeleidster van de zomerstages Rechten. “Het was kort dag en zo’n stage vraagt toch heel wat voorbereiding. Maar we vonden het voorstel zo waardevol dat we er voluit voor wilden gaan. Zo’n studiestage is de ideale manier om studenten kennis te laten maken met de juridische realiteit. Ze ervaren aan den lijve hoe de verschillende diensten en afdeling van de rechtbank en het parket werken. En ze krijgen de kans om zittingen bij te wonen, dossiers in te kijken en op een professionele manier met magistraten en andere medewerkers om te gaan. Die voeling met de praktijk in de opleiding brengen, vinden we heel belangrijk.”

Goede voorbereiding op beroepskeuze

Uit 15 kandidaten selecteerde de faculteit uiteindelijk zes studenten die na hun eerste master meteen een zomerstage mochten lopen bij het parket en de rechtbank van eerste aanleg in Tongeren. Rosette Vandeborne, Procureur des Konings van het parket van Tongeren, is alvast enthousiast over dit initiatief: “De arbeidsmarkt voor een master in de Rechten is zo divers dat, eenmaal afgestudeerd, de keuze voor de student enorm moeilijk wordt. Soms denkt men dat men zich goed zal voelen bij een bepaalde job, maar blijkt achteraf dat men dit toch verkeerd heeft ingeschat. Zo’n zomerstage geeft al een goede eerste indruk. Het parket blijft nog altijd de grote onbekende bij studenten. En dat is jammer. Zomerstages zijn een mooie manier om dat beeld van het parket bij te stellen. Op twee à drie weken probeer ik de studenten een zo volledig mogelijk beeld te geven van wat een parket is en hoe alles hier draait. Ik wil hen laten proeven van de boeiende arbeidsrealiteit van een parketmagistraat. Intussen ben ik al zes jaar stagemeester van zomerstages en studenten zijn altijd enorm enthousiast na de stage. Het doet me plezier dat in oktober mijn eerste zomerstagiair effectief als gerechtelijk stagiair start.”

Een unieke kans

Ook de studenten zijn laaiend enthousiast over hun eerste kennismaking met het juridische werkveld. “Mijn verwachtingen voor deze zomerstage waren al hooggespannen,” vertelt masterstudent Thomas Lijnen, “maar ze worden elke dag nog ruimschoots overtroffen. Het is fantastisch dat wij als student al de kans krijgen om mee te lopen met alle diensten van het parket. We volgen het hele proces van de dagvaarding tot het vonnisgerecht van heel nabij. En dat is schitterend! We krijgen ook de kans om dingen te zien die normaal onder het beroepsgeheim vallen, en woonden zelfs een lijkschouwing bij. Dat spreekt tot de verbeelding natuurlijk. Bij het vonnisgerecht mochten we naast de procureur zitten. De dag voordien kregen we de kans om de dossiers zelf in te kijken en konden

we er aan juridische experts vragen over stellen. Dat was een hele ervaring! We wisten wat het Openbaar Ministerie ging zeggen en zagen vanop de eerste rij hoe de advocaten en de procureur met dat dossier omgingen. Die voeling met de praktijk al tijdens je studie meepikken, vind ik een grote meerwaarde. Rechten is vaak een theoretische opleiding waarin je de meeste kennis uit boeken moet vergaren. Maar hoe werkt het nu echt in de praktijk? Soms creëer je een beetje je eigen verhaal daarrond. Tijdens deze stage zie je nu met je eigen ogen hoe het eraan toegaat. Ik ben ervan overtuigd dat dit een leerervaring is die ik zal meenemen in mijn latere carrière.”

Rechtbank in Tongeren

STRATEGISCH INNOVEREN VLAANDEREN

KMO'S DE WEG TONEN NAAR PROFESSIONELE CONSULTANCY

Kmo's worden soms geremd in hun groei door beperkingen in hun beleid waar ze zelf niet aan voorbij kunnen. Drukbezette bedrijfsleiders nemen vaak niet de tijd om stil te staan bij de strategische keuzes van hun bedrijf. En dat is jammer, want professionele consultancy kan hen heel wat groei-impulsen geven. Met het project *Strategisch Innoveren Vlaanderen* brengt de UHasselt die ervaren expertise naar Vlaamse kmo's. En dat werkt!

Drempels verlagen

Sinds september 2011 konden al 90 Vlaamse kmo's proeven van professioneel, strategisch advies. "De drempel om bij een consultant aan te kloppen, is voor kmo's vaak heel groot", vertelt projectcoördinator Tinne Lommelen. "Dankzij de overheidsfinanciering van *Strategisch Innoveren Vlaanderen* verkleinen we die stap. Kmo's tonen de moed om hun deur open te zetten en advies te vragen. En dat is een belangrijke voorwaarde om te kunnen blijven groeien."

Samen dingen in beweging zetten

"Dit project is een mooi voorbeeld van een Triple-Helix-model dat werkt. De UHasselt bundelt de krachten met de overheid en het bedrijfsleven. Zo creëren we een dubbele hefboom: de betrokken consultants worden verder geprofessionaliseerd en de kmo's kunnen een beroep doen op strategische experts die hun zaak echt vooruit kunnen helpen. Op eigen kracht zouden de meeste kmo's die weg nooit gevonden hebben. Dat de betrokken bedrijven achteraf vaak opnieuw aankloppen bij die consultants, doet ons veel plezier. Voor ons is dat het beste bewijs dat ons project werkt. Dat het zijn effectiviteit bewezen heeft."

Tevreden deelnemers

De deelnemende kmo's zijn razend enthousiast. Werner De Smet, managing director van PR Agency Oona in Antwerpen vertelt: "Nadat we in ijl tempo groeiden, was de nood aan een pauzeknop hoog. We moesten als bedrijf dringend voor een kritische spiegel gaan staan. *Strategisch Innoveren Vlaanderen* kwam als geroepen. Na een aantal interactieve sessies kwam het concreet actieplan tot

stand. Dit heeft mooi vastgelegd hoe de succesvolle lijn van het verleden zonder trendbreuk moest doorlopen naar de toekomst. Permanente bijscholing is nodig voor zo'n plan. Een oefening als *Strategisch Innoveren* herhaal je daarom het best regelmatig. Liefst met externe hulp."

We want more!

Strategisch Innoveren startte in 2003 als een lokaal Limburgs initiatief en werd later uitgerold op Vlaams niveau omdat het project zijn waarde al bewezen had. "De vraag van de bedrijven is in de loop van de jaren wel concreter en omvangrijker geworden", aldus Tinne Lommelen. "Kmo's die vandaag deelnemen aan ons project, willen er echt zo veel mogelijk uit halen. Door de crisis hebben ze hun interne keuken al grondig opgeruimd. Ze hebben al veel aan introspectie gedaan en alles wat ze zelf konden veranderen, hebben ze ook veranderd. Ze zijn echt klaar om gevoed te worden met de kennis van onze consultants. Van hen verwachten ze ook veel specifiekere expertise: ze zoeken heel bewust iemand met kennis van marketing, vennootschapsstructuren, fiscaliteit, ... Wij proberen dan echt de juiste man op de juiste plaats te brengen."

Knooppunt in het innovatieweb

"Met dit project vervult de UHasselt heel mooi haar rol als knooppunt in het innovatieweb. Wij brengen partners met elkaar in contact. En we overtuigen bedrijven om de idee van open innovatie in de praktijk te brengen. We willen hen helpen om de deur van hun bedrijf open te zetten en advies te vragen. Door hen de weg te wijzen naar externe kennis willen we hen helpen groeien."

RECTORVERKIEZINGEN

LUC DE SCHEPPER VOOR DE DERDE KEER RECTOR VAN DE UHASSELT

De UHasselt doet het goed: het aantal studenten en personeelsleden stijgt al tien jaar, het studietoelaat en de onderzoeksexpertise van de universiteit blijven groeien en onderzoekers van de UHasselt zijn in Vlaanderen het meest actief in de creatie van spin-offbedrijven. Maar liefst 1 op de 11 academische spin-offs in Vlaanderen heeft zijn roots in de UHasselt. Dat is het resultaat van een doordacht beleid, vinden de medewerkers. Want op 9 mei 2012 herverkozen zij massaal Luc De Schepper tot rector van de Universiteit Hasselt. Hiermee begint hij aan zijn derde mandaat en is hij de 'nestor' van de rectoren van de Vlaamse universiteiten. Een zeer bijzondere prestatie!

Van links naar rechts: Vicerector Onderzoek Paul Jansen, rector Luc De Schepper en vicerector onderwijs

4 op 5 stemden De Schepper

Rector De Schepper is erg tevreden met dit resultaat: "Ik ben blij dat ik terug het vertrouwen heb gekregen van 80% van de kiezers. Dat geeft me de gelegenheid om met een sterk mandaat een aantal zaken af te werken die in de voorbije jaren opgestart zijn. Ik denk aan de nieuwe positionering van de universiteit als een creatief knooppunt in het innovatieweb, maar natuurlijk ook aan de verdere uitbreiding van de universiteit door de integratie van de bachelor-masteropleidingen van de hogescholen."

Human capital, internationalisering en knooppunt in het innovatieweb

Rector Luc De Schepper wordt bij zijn taak ondersteund door vicerector Onderzoek Paul Janssen en kersvers vicerector Onderwijs Jean-Michel Rigo. "Samen met de rector timmerden we hard aan het nieuwe beleidsplan", vertelt vicerector Onderzoek Paul Janssen. "De volgende jaren willen we blijven focussen op de excellente begeleiding van jonge onderzoekers. Een universiteit is een kennisinstelling, en onze grootste kracht is ons *human capital*. Blijven investeren in vorming en begeleiding vinden we dan ook essentieel. Ook de internationale dimensie van wetenschappelijk onderzoek willen we nog verder uitbouwen, zowel voor de Europese kaderprogramma's als in de context van universitaire ontwikkelingssamenwerking. Daarnaast blijven we sterk geloven in de rol van de

universiteit als knooppunt in het innovatieweb, en willen we extra aandacht besteden aan het niet-gericht wetenschappelijk onderzoek als fundament voor toegepast onderzoek en valorisatie. En dit allemaal met aandacht voor de maatschappelijke impact van ons onderzoek op de regio."

Employability skills, internationalisering en ICT

Vicerector Onderwijs Jean-Michel Rigo neemt de fakkel over van professor Erna Nauwelaerts. Maar dit betekent geen breuklijn in het beleid. "We blijven inzetten op de verdere ontwikkeling van onze *employability skills*. Dat studenten niet alleen kennis vergaren, maar echt de juiste *skills* ontwikkelen om op de arbeidsmarkt meteen te kunnen meedraaien, vinden we erg belangrijk", zegt vicerector Onderwijs Jean-Michel Rigo. "Ook de inkanteling van de hogeschoolopleidingen is voor het onderwijs aan de UHasselt een serieuze uitdaging. Daar moeten we de volgende jaren nog hard aan werken. Daarnaast willen we ook meer internationalisering in ons onderwijs brengen en onze fantastische locatie beter benutten", vertelt de nieuwe vicerector die zelf in Luik woont en er ook studeerde en doctoreerde. "De connecties zijn er. En die willen we in de toekomst nog beter gaan gebruiken. Daarnaast willen we ook meer ICT inzetten in het onderwijs. Daar liggen nog oneindige opportuniteiten in het verschiep. Samen met onze studenten willen we bekijken hoe we ICT kunnen gebruiken om ons onderwijs nog verder te optimaliseren."

Eerste ERC-beurs voor UHasselt

Innovatie begint met een grensverleggend onderzoeksidee. Maar de kosten voor baanbrekende en hoogstaand innovatieve onderzoeken met een “high risk, high gain”-gehalte kunnen hoog oplopen. Met haar prestigieuze onderzoeksbeurzen geeft de European Research Council (ERC) jaarlijks excellente, jonge Europese onderzoekers de kans om hun project te financieren.

Grensverleggend onderzoek naar verouderingsmechanismen

Met een budget tot 1.5 miljoen euro zijn de *Starting Grants* van ERC zeer gegeerd bij onderzoekers in gans Europa. Professor Tim Nawrot is de eerste UHasselt-onderzoeker die zo'n ERC-beurs in de wacht kan slepen. Onnodig te vermelden dat UHasselt bijzonder verheugd is over deze uitzonderlijke prestatie. Met zijn ENVIRONAGE-project bestudeert de jonge docent, die verbonden is aan het *Centrum voor Milieukunde (CMK)* verouderingsmechanismen bij ouderen en pasgeborenen. ENVIRONAGE integreert milieu-invloeden en moleculaire mechanismen van veroudering waaronder de lengte van de uiteinden van de chromosomen (telomeren). Nawrots onderzoek kan bijdragen tot het begrijpen van de foetale oorsprong van sommige ziekten en de invloed van genetische en milieufactoren hierop.

ERC-beurs maakt het verschil

“Deze erkenning is bijzonder fijn. Het geeft je onderzoek visibiliteit in wetenschappelijke kringen,” vertelt Tim Nawrot, “maar wat echt telt zijn de kansen die deze beurs biedt. Het geeft veel meer ruimte voor inhoudelijke uitdagingen. Je krijgt een degelijke financiering voor een langere periode en dat is nodig om een onderzoek van deze omvang te kunnen realiseren. Zonder deze financiering was dit niet mogelijk geweest. Nu breekt de tijd aan om wat uitgeschreven staat uit te voeren. Ik kijk daar naar uit. Ik hoop dat de ERC een hefboom zal zijn naar toekomstige Europese onderzoeksprogramma's want vijf jaar is wel een mooie periode maar nog lang voor mijn pensioen.”

KIZOK-onderzoekers winnen University of Alberta Best Research Paper Award

Presteren familiebedrijven beter dan niet-familiebedrijven? Zowel theoretische als empirische studies leveren tegengestelde resultaten. Het “familie-effect” blijkt in het ene bedrijf bijzonder positieve gevolgen te hebben, terwijl het elders precies een hindernis is. In haar doctoraatsproefschrift bestudeerde KIZOK-onderzoeker Jolien Huybrechts de succesfactoren van familiebedrijven. En dat maakte indruk op het *IFERA World Family Business Congress*.

Elk jaar wordt op het congres, dat dit jaar plaatsvond in Bordeaux (Frankrijk), de beste onderzoekspaper bekroond met een prestigieuze award. Dit jaar viel de paper “The Distinctiveness of Family Firm Intagibles: An Empirical Study” van UHasselt-KIZOK-onderzoekers dr. Jolien Huybrechts, prof. dr. Wim Voordeckers, prof. dr. Frank Lambrechts, prof. dr. Tensie Steijvers en prof. dr. Nadine Lybaert in de prijzen. De bekroonde paper maakte deel uit van het doctoraatsproefschrift van Jolien Huybrechts en werd verkozen uit 248 inzendingen.

TROTSE TECHNOLOGISCHE PARTNER VAN PUKKELPOP 2012

Drie dagen progressief, muzikaal entertainment van de bovenste plank. Bijna 200 verschillende acts op acht podia. Voor 189.000 openminded en uitgelaten festivalgangers. Pukkelpop 2012 was een succes! En de UHasselt was erbij. Zowel op de festivalweide

als op het internet kon je de universiteit spotten. Als technologische partner liet de Universiteit Hasselt zich opmerken door twee bijzondere projecten:

TRIPTRACKER

De Pukkelpop-organisatie doet er alles aan om een duurzame mobiliteit te promoten: ze zorgt voor gratis openbaar vervoer van De Lijn en de NMBS van en naar de festivalweide, en voorziet gratis een bewaakte fietsenstalling. Maar komen de meeste festivalbezoekers ook effectief met de bus, trein of fiets naar Pukkelpop? En via welke wegen? Studenten Verkeerskunde van de UHasselt bestudeerden de bereikbaarheid van het festival met een eigen smartphone-applicatie.

Hot & hAPPening

“Met onze app konden we, via de ingebouwde gps van de smartphones, de specifieke locatie van de bezoekers op geregelde tijdstippen registreren”, vertelt An Neven, doctoraatsstudente Verkeerskunde. “Iedereen die de Pukkelpop TripTracker op zijn smartphone downloadde, maakte kans op heel wat toffe prijzen zoals backstagerondleidingen en een iPad. Zo konden we in totaal 1246 festivalbezoekers motiveren om de app te installeren. 746 onder hen namen bovendien nog deel aan onze korte enquête. En de UHasselt-app werd niet alleen door Belgische festivalgangers gedownload. We konden ook gps-locaties uit Nederland, Italië en Groot-Brittannië registreren.”

Knelpunten in kaart

“Met de verzamelde gps-locaties van de festivalgangers kunnen we de afgelegde reisroutes op kaart visualiseren. Met deze gegevens kunnen we de verkeersdrukke op verschillende routes en tijdstippen in kaart brengen, bezoekersstromen analyseren en de voornaamste knelpunten in de bereikbaarheid achterhalen. Waardevolle informatie waarmee de organisatie van Pukkelpop in de toekomst meteen aan de slag kan.”

Winnaar van de iPad Florian De Rouck tussen An Neven en Tim De Ceunynck

LIVESTREAM TO THE NEXT LEVEL

Vanuit je luie stoel live optredens bekijken alsof je er zelf bij was? Met de 360° videotecnologie van het *Expertisecentrum voor Digitale Media (EDM)* hoefde je geen seconde van de actie te missen. De camera laten glijden over het feestende publiek? 360° ronddraaien om de band van kop tot teen te bekijken? Of inzoomen op die knappe meid op de eerste rij? The sky is the limit!

Powered by UHasselt

“Live online videostreaming van concerten en festivals wordt steeds populairder”, zegt Philippe Bekaert van het EDM. “Het geeft je het gevoel dat je erbij bent, terwijl je eigenlijk gewoon achter je computerscherm zit. Ook op de Pukkelpopwebsite via Belgacom livestream werden heel wat optredens live uitgezonden. Bovenop die gebruikelijke *directors cut*, bood Pukkelpop dit jaar ook onze 360° livestream aan de thuisblijvers aan. Zo konden zij volledig zelf kiezen wat zij wilden zien.”

The next level

“We hadden al heel wat ervaring opgebouwd met deze innovatieve technologie”, aldus Philippe Bekaert. “Zo stelden we onze 360° livestream al eerder ter beschikking voor onder andere Villa Vanhilt, de één-Thuisdag, het World Creativity Forum,... Maar voor Pukkelpop 2012 gingen we toch nog een stap verder. De beelden werden in *real time* gestreamd en tegelijkertijd toonden we ze op een 270°projectie in het artiestenrestaurant. Technisch was het een hele uitdaging!”

To be continued...

Ongeveer 10% van alle livestreams werden ook in 360° bekeken. Het experiment mag zich dus geslaagd noemen. De Pukkelpop-organisatie was alleszins erg enthousiast over het project. “Pukkelpop staat altijd open voor nieuwe initiatieven,” vertelt Pukkelpop-organisator Chokri Mahassine. “Daarom wilden we ook graag deelnemen aan dit project en de 360°-camera op Pukkelpop, en Rimpelrock, een plaats op het podium geven. Die 360°-camera zorgt ervoor dat ook de thuisblijvers het gevoel hadden dat ze op de weide aanwezig waren. Het vervangt natuurlijk het echte festivalgevoel niet maar geeft wel een goed overzicht aan wie bijvoorbeeld niet vertrouwd is met Pukkelpop. En het is ook een leuke extra. Het was voor velen ongetwijfeld een nieuwe ervaring om de festivalweide te zien door de ogen van een artiest op het podium. Een weide gevuld met en-

thousiaste festivalbezoekers die een optreden op de Main Stage meepikten.”

Ook Belgacom, die de beelden live uitzond, gelooft sterk in de toegevoegde waarde van het streaming-project. “Belgacom is steeds op zoek naar manieren om de festivalbeleving van bezoekers, zowel ter plaatse als thuis, te verbeteren”, vertelt Steven Huysegoms, verantwoordelijke voor het streaming-project. “360°-streaming sluit daar perfect op aan. Het is geen technische vernieuwing die enkel interessant is voor wie in technologie geïnteresseerd is. Met dit project kan je elke kijker een unieke inkijk geven op een plaats waar hij anders zelf nooit kan komen. Wat hij bekijkt, kiest hij helemaal zelf. Die combinatie levert een boeiende beleving op! Die eerste ervaring op Pukkelpop 2012 smaakt naar meer!”

En de reacties van festivalminnend Vlaanderen? Ook die waren lovend. Een greep uit het aanbod:

fon1960

wel grappig, ... zelf kunnen bepalen wa ge wilt zien, lol

Bram Verstraete

360=epic

Luk Balcer @NozzleChief

*Onder de indruk van de 360°-livestream op #PKP12:
[http://www.skynet.be/muziek/festivals/pukkelpop-2012/live#360 ...](http://www.skynet.be/muziek/festivals/pukkelpop-2012/live#360...)*

Maar natuurlijk ook nog in Diepenbeek

Campus Hasselt | Martelarenlaan 42 | 3500 Hasselt
Campus Diepenbeek | Agoralaan Gebouw D | 3590 Diepenbeek
www.uhasselt.be

Deze brochure is gedrukt op papier gecertificeerd door de Forest Steward Council (FSC). Deze organisatie promoot en waarborgt een verantwoord bosbeheer dat economisch leefbaar, milieuvriendelijk en sociaal rechtvaardig is.